XXXVII. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. MÁRCIUS 26.

Ludas Matyi

Brenner György rajza

A LAKÁSPIACON

– Hogy adja négyzetméterét, lelkem?

BÉRELT VENDÉGLŐBEN

– A koszt maradt a régi, de ezentúl nem verjük meg!

Művelkedések

A szavak összecsaládosodnak és elözvegyülnek, megszaporodnak és elárvulnak – írja Móra Ferenc –, s ezen művelkedéseikben éppoly szeszélyesek és nehezen regulázhatók, mint az emberek.

Szavaink szeszélyes művelkedései közé tartozik az is, hogy némelyek, odahagyván ősi fészküket, váratlanul idegen környezetben kezdenek feltűnni, forgolódni. Vegyünk csak egy példát, a legfrissebbek közül. Mit lehetett eddig kiváltani? Zálogot, foglyot, útlevelet, szegénységi vagy más bizonyítványt, érzelmeket. S miket hallani mostanában? Azt mondja valaki a tévében: „Ezzel az eljárással tőkés importot tudnánk kiváltani." Másik nyilatkozó: „Valutaigényes beruházást sikerült kiváltanunk." A BKV két fiatal mérnöke tanulmányt írt arról, hogy a metróállomásokon meg kellene szüntetni a forintos automatákat. Indok: „ezáltal munkaerőt lehetne kiváltani".

Kivált szavunk tehát kivált ősi művelkedési köréből, s újabban a megtakarít, pótol, helyettesít szavainkat kezdi pótolni, helyettesíteni, illetve kiváltani. Semmi kifogásom a szavak ilyetén művelkedései ellen, kivált ha kivált az új környezetbe került régi szó valami kellemes bizsergést, nyelvi izgalmat. Belőlem ez az új módi csak idegenkedést, bosszankodást tudott kiváltani. Lehet, hogy majd megszokjuk?

Vannak megszokhatatlan nyelvi művelkedések. Évekkel ezelőtt a lapokból értesültem arról, hogy település és fejlesztés szavunk – minden külön értesítés helyett – házasságot kötött. Semmi kifogásom nem lehet, nem vadházasság ez, törvényes a frigy: minden hivatalos papír együtt említi őket. Rangbéli pár, suba subához házasodott, mindkét szavunk jobb körökből való, anyám soha ki nem ejtette egyiket sem. Petőfi sem azt írta, hogy település végén kurta kocsma; József Attila sem így verselt: a település peremén, ahol élek...

Erre a nyelvgyötrő településfejlesztés szóra már azért is haragszom, mert egy használhatóbbat szorított ki, vagy divatosabban: váltott ki. A községfejlesztés nem volt nekünk elég előkelő, vagy nem volt pontos, szabatos? A tanyára túl sok volt, a városra kevés? Már ennyire elhalványult tudatunkban az, hogy község és közösség valaha ugyanazt jelentette?

A település és a fejlesztés összecsaládosodása nem lehetett szerelmi házasság, szülői kényszer inkább. És nemcsak az emberek, a szavak is szétválnak, ha egy idő után kiderül, hogy nem összeillő a pár. Bízom benne, hogy így lesz a településfejlesztéssel is, szétválnak, megy ki-ki tovább a maga útján, s találunk ki helyette valami szebbet, ügyesebbet, leleményesebbet.

Ám nem ez a legsürgősebb. Láttam düledező művelődési otthont Kutason és Galgamácsán, jártam sárban Sárisápon, Gyömrőn és Győr környékén, kóstoltam ihatatlan vizeket, vakoskodtam villanytalan esti utcákon. Lényeg az, hogy fejlesszük (gyarapítsuk, csinosítsuk, gazdagítsuk) településeinket (falvainkat, városainkat): építsünk járdát, csatornát, vízvezetéket; munkálkodjunk a község (közösség) javára.

Aztán, hogy ezen művelkedésünket hogyan nevezzük, azon ráérünk később is töprenkedni.

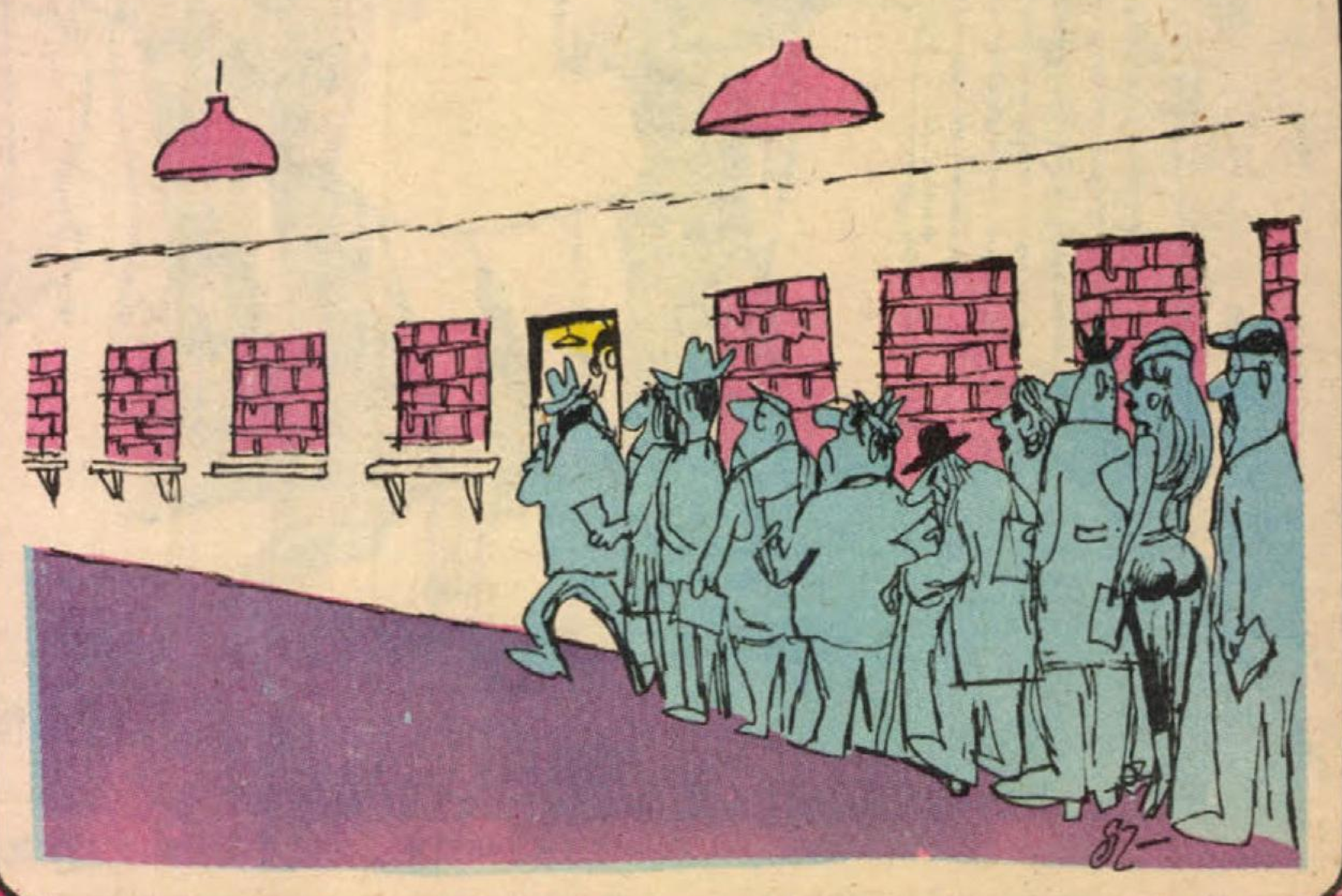
Radványi Barna

Töltse szabadságát otthon!

Környékünkön nők napjára pihentető programot kínált a kisgyerekes anyáknak a Köjál, mintha csak elirigyelte volna az idegenforgalmi irodáktól a gáláns ajánlatokat. Szállodája, valutája nem lévén persze nem invitálhatott az IBUSZ módjára: töltsön egy hetet a Magas-Tátrában, vagy Costa Blancán; beérte szerényebb jelszóval: „töltse szabadságát **otthon!**". Ehhez útlevélért sem kell szaladgálnia, valutát sem kell igényelnie a kedves ügyfélnek, elég ha van egy kis forint-tartaléka a ládafiában; igaz nem is turistaútnak nevezik az akciót, hanem skarlátzárlatnak. Előnye, hogy nem meghatározott időre szól, hanem akármeddig eltarthat. Ha előfordul egy vörhenyes megbetegedés, azok az óvodások, akik aznap hiányoztak, nyolc napig nem látogathatják az intézményt (aki nem hiányozott, annak úgyis mindegy), s ha nincs kire bízni őket (és manapság mikor a nagymamák is fiatalok, vagy messze laknak, többnyire nincs), édesanyjuk otthon marad velük. Akkor is, ha a gyerek már átesett a betegségen, és csekély a valószínűsége, hogy újra elkapja. Erre nem jár táppénz (miért is járna, a gyerek nem beteg) ezért az anyukák fizetett szabadságukat töltik otthon. Ha futja. De ha közben, mondjuk a hetedik napon, még valaki megbetegszik, az otthonüdülést prolongálják, és esetleg jöhet a fizetésnélküli szabadság. Csak az az igazságtalan, hogy a Köjál-nyaralást kizárólag az óvodások szülei élvezhetik. Ha egy nagycsoportosnak nem ilyenkor tavasszal betegszik meg a pajtása, hanem szeptemberben az iskolatársa, akkor nincs zárlat, nincs kikapcsolódás anyukának. Kevésbé veszélyes már a baktérium? Dehogy! Akkor már tanulni kell. Persze, ha a Köjál is tanulna, mondjuk számolni, kiszámolná mekkora veszteség ez, s megpróbálná csökkenteni esetleg azzal, hogy a betegségen átesett gyerekeket – legalább őket – mentesíteni a zárlat alól a gyerekorvosra bízva a döntést. Vagy ha a rendeletírás mellett olvasni is megtanulna, fellapozható a híres gyermekorvos, Benjamin Spock nálunk is kézikönyvként forgatott művét, s abból elolvashatná, hogy „a vörheny a bentlakásos iskolákban könnyen elterjedhet, de a közönséges gyermekintézményekben nem nagyon ragályos, ha azt halljuk, hogy gyermekünk iskolájában, óvodájában skarlát fordul elő, nem kell megijedni". Legfeljebb azért – ha a gyerek óvodás –, hogy oda az idei szabadságunk.

Bánkúti Gábor

VAKABLAKOK

ÜZEMI DEMOKRÁCIA

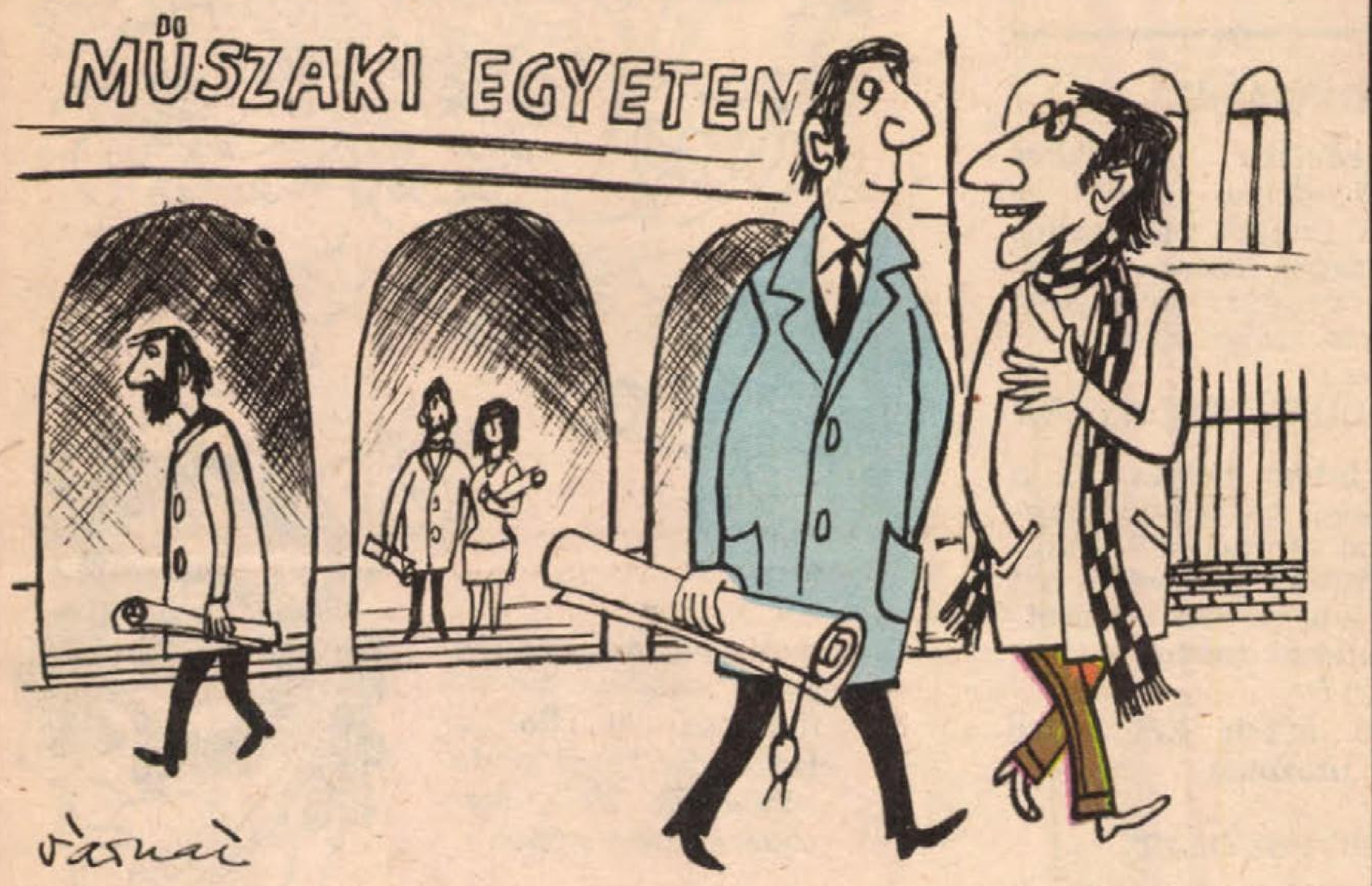

– Te mit szoktál főzni a családodnak esténként, Kovács elvtársnő?

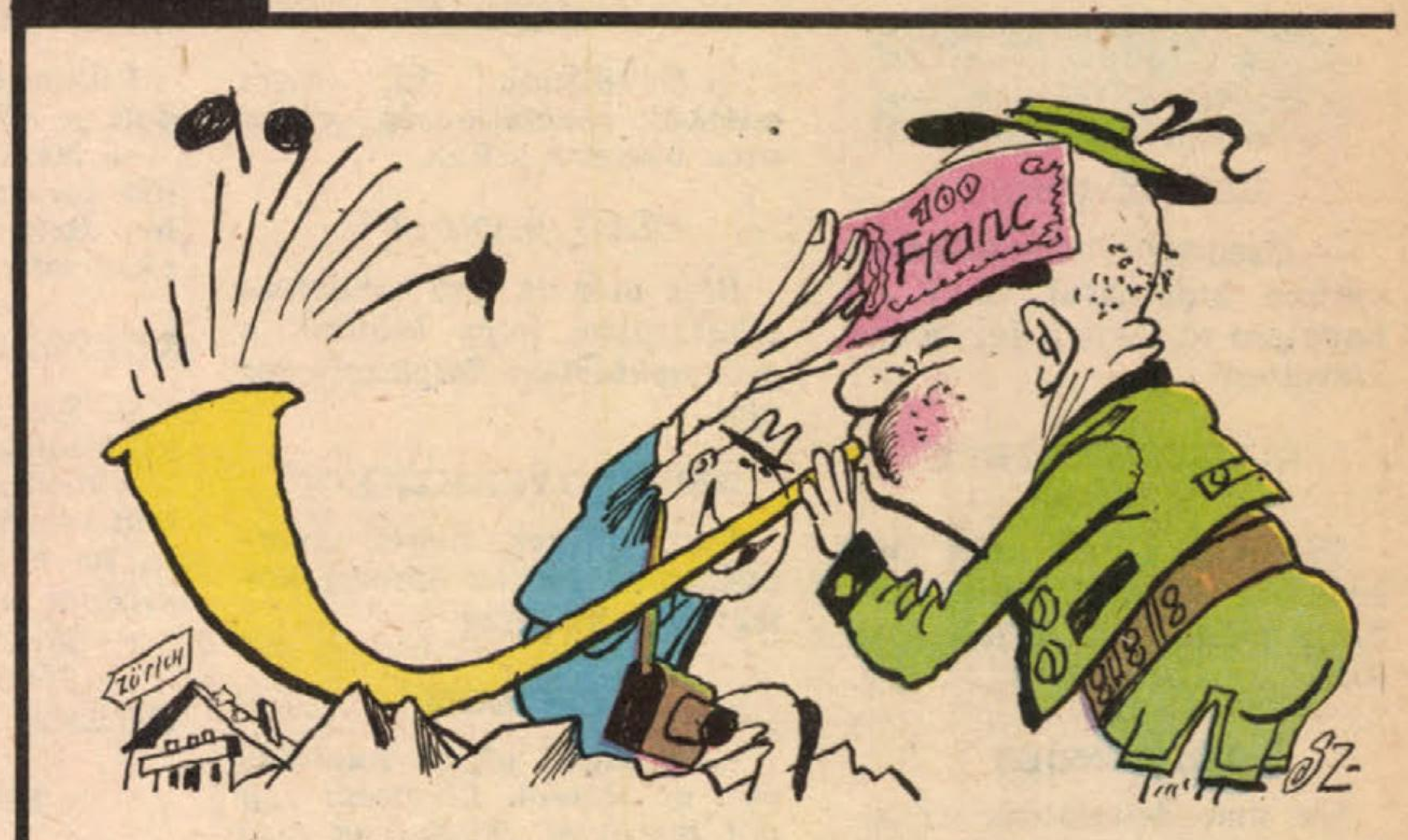
A KONYHAFŐNÖK AJÁNLATA

– Két utcával odébb tudok egy jó kis maszek kifőzdét...

– Na és, most hogy megvan a diplomád, mi leszel, lángossütő vagy benzinkutas?

– Fogja, jó ember, telik a nagyobb valutakeretből!

ANYA ÉS NYELV

Megfürösztöttem lelkemet az Anyanyelvi Hét forgatagában és rájöttem valamire. Ha mondunk valamit, gyakran már mondunk is valamit. De ezt a valamit úgy mondjuk, hogy néha jobb volna, ha nem mondanánk semmit. Kis honunk az elmúlt évtizedek során a hárommillió koldus országából a hárommillió beszédhibás országává vált, fütyüljük a Pétert, ugatjuk a Pált, süvítjük az s-et, rotyogjuk az r-t. Dunántúl, Nagyalföld, Hegyalja helyett lassanként új felosztást vezethetünk be: Alsó-Logopédia, Felső-Logopédia... És, hogy miért?

Az Anyanyelvi Hét rendezvényei során bevetődtem a Fővárosi Globe Színház nézőterére. Az előadás javában folyt, a nézőtéren boldogra-röhögött arcok fogták egymás hasát.

— Meg kell szakadni — nyüszítette egy kócsagtollas atyafi. — Ez a Lear király az utóbbi évek legkacagtatóbb burleszkje. Esküszöm, a Hamlet óta nem röhögtem ilyen jót. Juhuhuj... most figyelj, ez maga a szerző, a Mókás Vili, aki mellett még Charlie Chaplin is csak gyomorsavas siratóasszony.

Tébolyult szemű aggastyán támított a színpadra, állán fehér lófarokkal. Szavait egy ütődött untermannhoz intézte, aki rémülten kapkodta el fejét az enyhén csapadékos sziszegő hangok elől.

— Fújj fél — sistergett az agg komikus —, fakadj meg! Bőgj, ahogy birf! Hullj vápor, tűv okádj!

Le kellett ereszteni a függönyt, mert többen rosszul lettek a kacagástól. Éreztem, hogy gratulálnom kell a nagyszerű komikusnak.

— Mester — léptem az öltözőjébe —, ön új magaslatokra emelte a kabarét.

— Köfönöm fépen — mondta —, bár eft a dolgovatomat én fomorújátéknak fántam. Fakhogy egy kif baj van a fifegőimmel. Tetftik tudni, a nyelvem nem fér el a fámban. Néha úgy kikukufkál. Fráfkoromban még lehetett volna fegíteni even, de az óvónéninek tetfett hogy olyan édefen pöfitek. Még produkáltatott if. Mondd fépen, Vilike: „Finof fikos féfében fukrof firkefomb."

A fínhávból... pardon, színházból... a Helyi Szenátusba vezetett anyanyelvi kutatóutam. Éppen egy szigorú tekintetű úr lépett az emelvényre, bíborszegélyű tógában. Bizonyos Marcus Tullius Cicero. Várakozásteli kuncogás fogadta.

— Mddg lsz vssza telmünkkel Ctlna? — mennydörögte keményen. — Mi az, mi tgd ebbn a vársban még gyrködhet?

Már az egész szenátus gurult a nevetéstől. Catilina az első sorban a térdét csapkodta.

— Elhagyja a várost? — kérdeztem.

— Megőrültem? — vágott vissza. — Hol tudok még ilyen jókat röhögni?

— Így van — mondta egy fiatal szenátor. — Nálunk minden expozé egyetlen nyelvbotlás.

A kutya sem figyelt rá. Nem volt beszédhibája.

Nekibuzdult szívvel toppantam be a Városi Diéta esedékes összeröffenésére. A rendek már a helyükön álltak, csupa, bajszos, kardos hadfi. Az oszlopok mögül most krinolinos hölgy lejtett elő, karján egy csecsemővel. Megállt, panaszos, segélykérő tekintetet vetett a gyülekezetre, patétikus mozdulattal emelte feléjük a kis klambót. A rendek talpra ugrottak, kirántották a kardjukat és egyemberként kiáltották:

— Életünket és vévünket dvága kiválynőnkévt, Mávia Tevéziáévt...

A királyi asszonyság majdnem elhajította csecsemőjét nevettében.

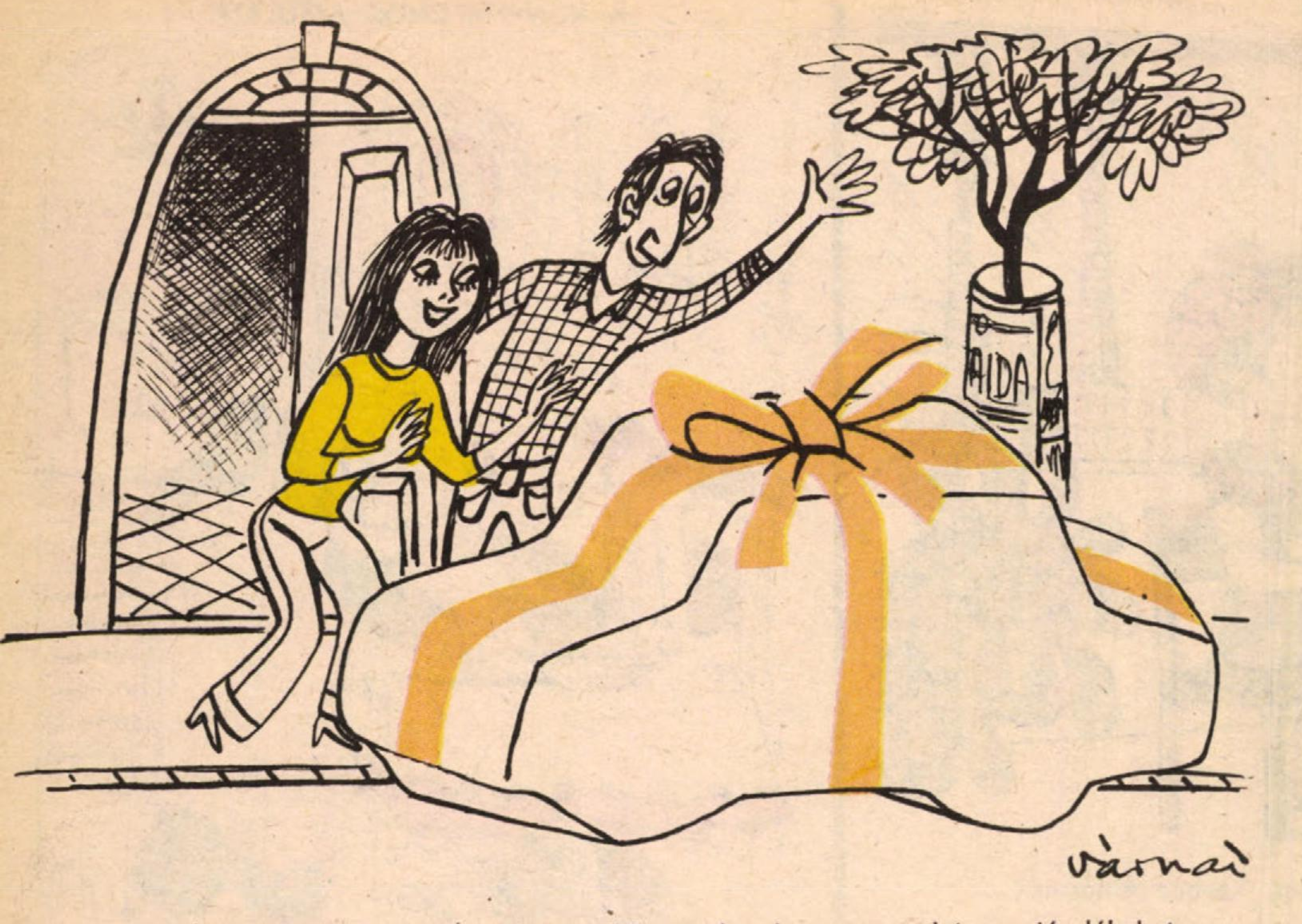
— Magyarok! — kiáltotta. — Folyton a hülyeségen jár az eszük. Segítséget nem várhat tőlük az ember, de egy röhögésre mindig jók!

— Anyai övökség — magyarázta később a rendek egyike. — Amikov a tövök ostvomolta a vávat, én voltam a mama egyetlen öröme. „Mondd szépen Gyuvikám: vitka búza, vitka ávpa, vitka vozs, vitka uvfi, aki takavos."

Mindebből rájöhettem, hogy miért nevezzük Anyanyelvi Hétnek az Anyanyelvi Hetet. Azért, mert nyilvános szónokaink többségének nem csak a nyelvét emlegethetjük, hanem az anyját is. Ez pedig helytelen dolog.

Hiszen nyakunkon az Anyák Napja.

Peterdi Pál

– Biztosan a szüleimtől kaptuk. Az anyukám szokta így csomagolni az ajándékokat...

SZILÁNKOK

BELETÖRŐDÉS

— Csendes beletörődéssel vettem tudomásul, hogy azt hagytam el, akit a legjobban szerettem.

KORSZERŰSÍTETT MONDÁS

Villamos és nő után nem érdemes szaladni. Különösen, ha a villamoson a feleséged ül.

TÖPRENGÉS

Ha már feltalálták az alkoholmentes sört, miért nem kezdik meg az alkoholos üdítőitalok gyártását?

TERMELÉSI ÉRTEKEZLET

— Az eredményeink mellett nem szabad elfeledkeznünk a sikereinkről sem.

AJÁNLAT

— Béküljünk ki, mert enélkül lehetetlenség volna újra összevesznünk.

ELSŐ RANDEVÚ

Béla már az első randevún elhatározta, hogy kibúvik a gyermektartási kötelezettsége alól.

NEHÉZ GYERMEKKOR

Van, akinek nehéz gyermekkora van, az emberi kor legvégső határáig.

UNALOM

— Egyedül olyan unalmas volt az életem. Elvettem egy nőt feleségül. Mégiscsak más kettesben unatkozni.

CSALÓDÁS

A színház társulati ülésén a színészek egyhangúlag megállapították, hogy ebben a hónapban nem volt sikere a közönségnek.

TÁRSASÁG

Elkeseredetten panaszkodott a középkorú férfi:

— Nem találok magamhoz illő társaságot, hiszen egyetlen tizenhét éves lány sem akar velem szóba állni.

KÜLFÖLDIEK ELŐNYBEN

— Szerintem helyes, ha a külföldieket megkülönböztetett módon mindenféle előnyben részesítik. Helyeslem azt is, ha a lányok csak külföldiekkel állnak szóba.

— Miért?

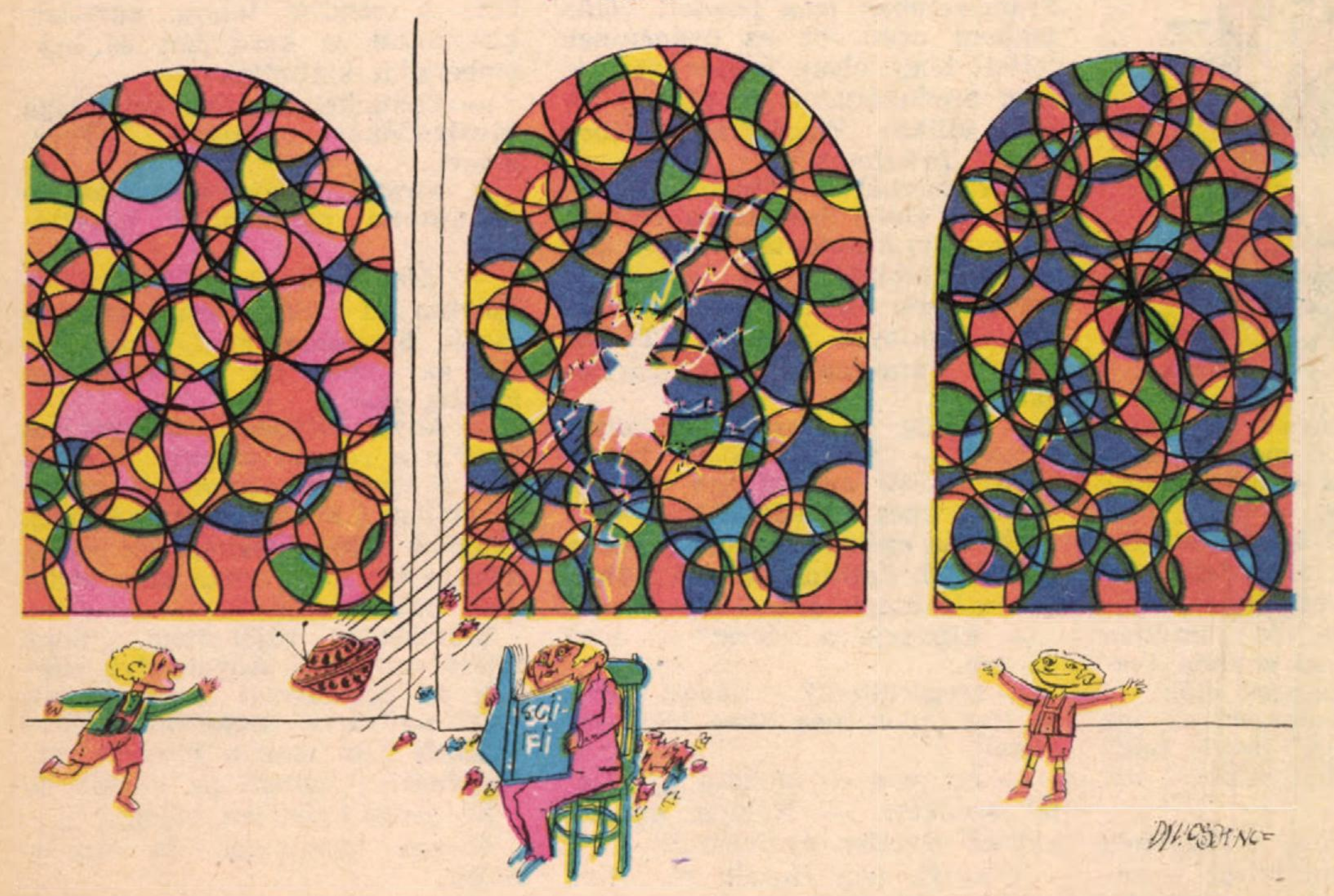
— Jövő héten két hétre Párizsba utazom!

EBGYŰLÖLET

Írni akartam egy kedves kutyatörténetet, de bérházunk lakói ezt határozottan megtiltották, mondván, kutyát még vicc formájában sem tűrnek meg lakóházunkban.

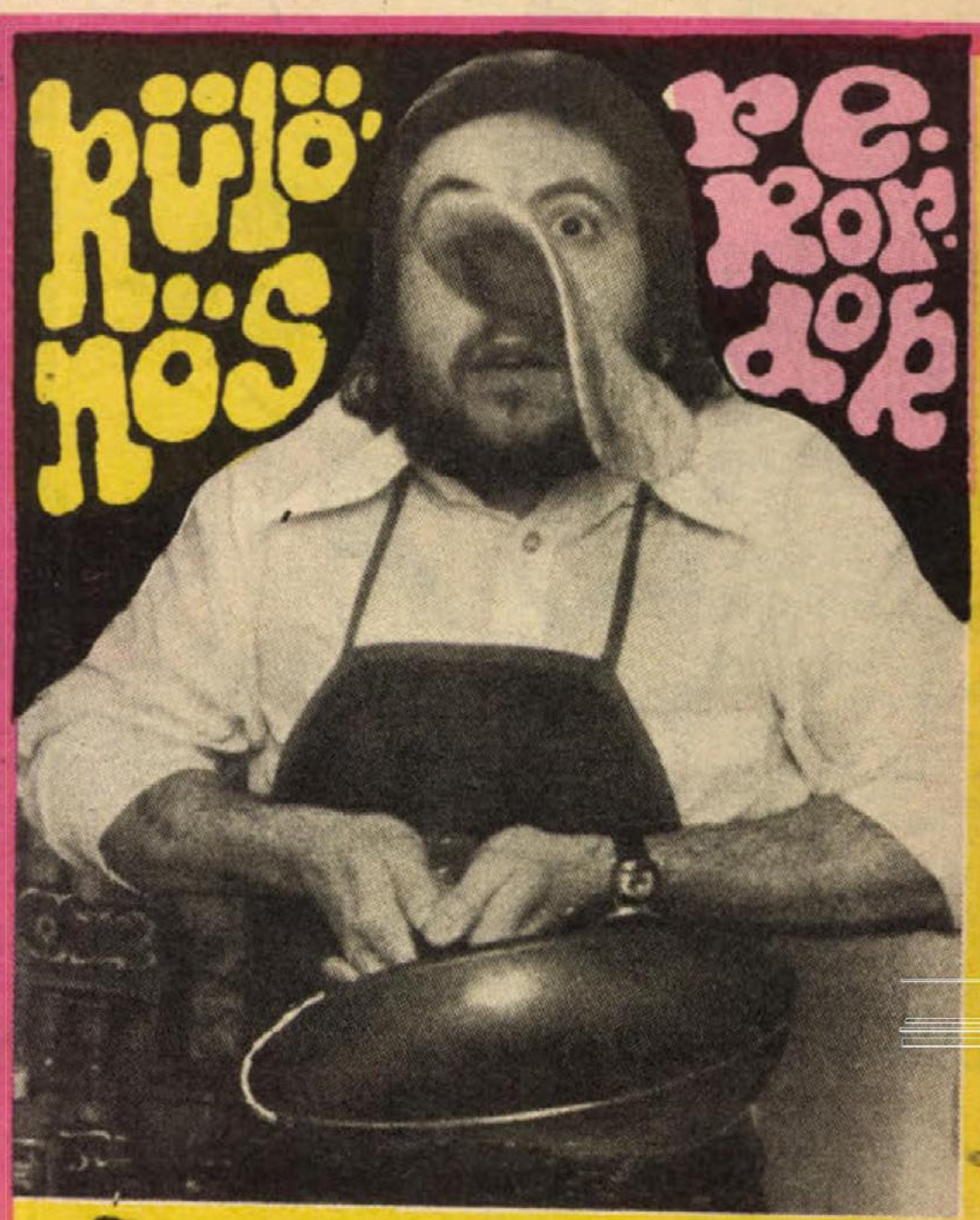
Galambos Szilveszter

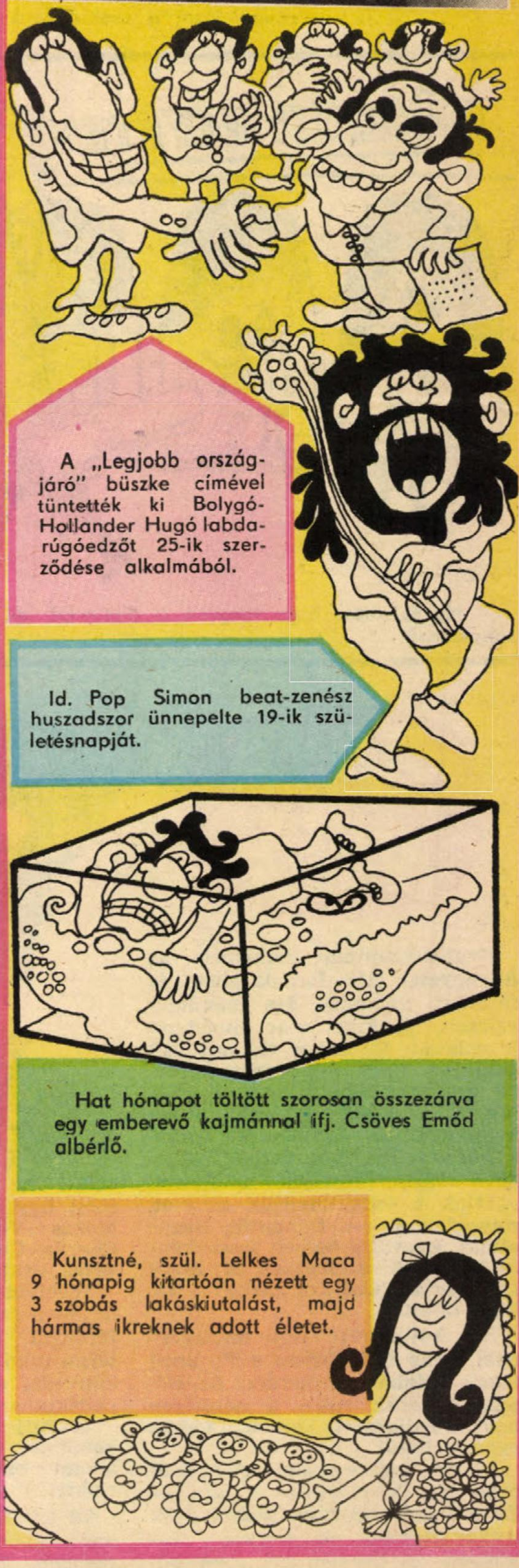
SCI-FI

– Jocó! Megjött a focink...

Fülöp György rajzai

A „Legjobb országjáró" büszke címével tüntették ki Bolygó-Hollander Hugó labdarúgóedzőt 25-ik szerződése alkalmából.

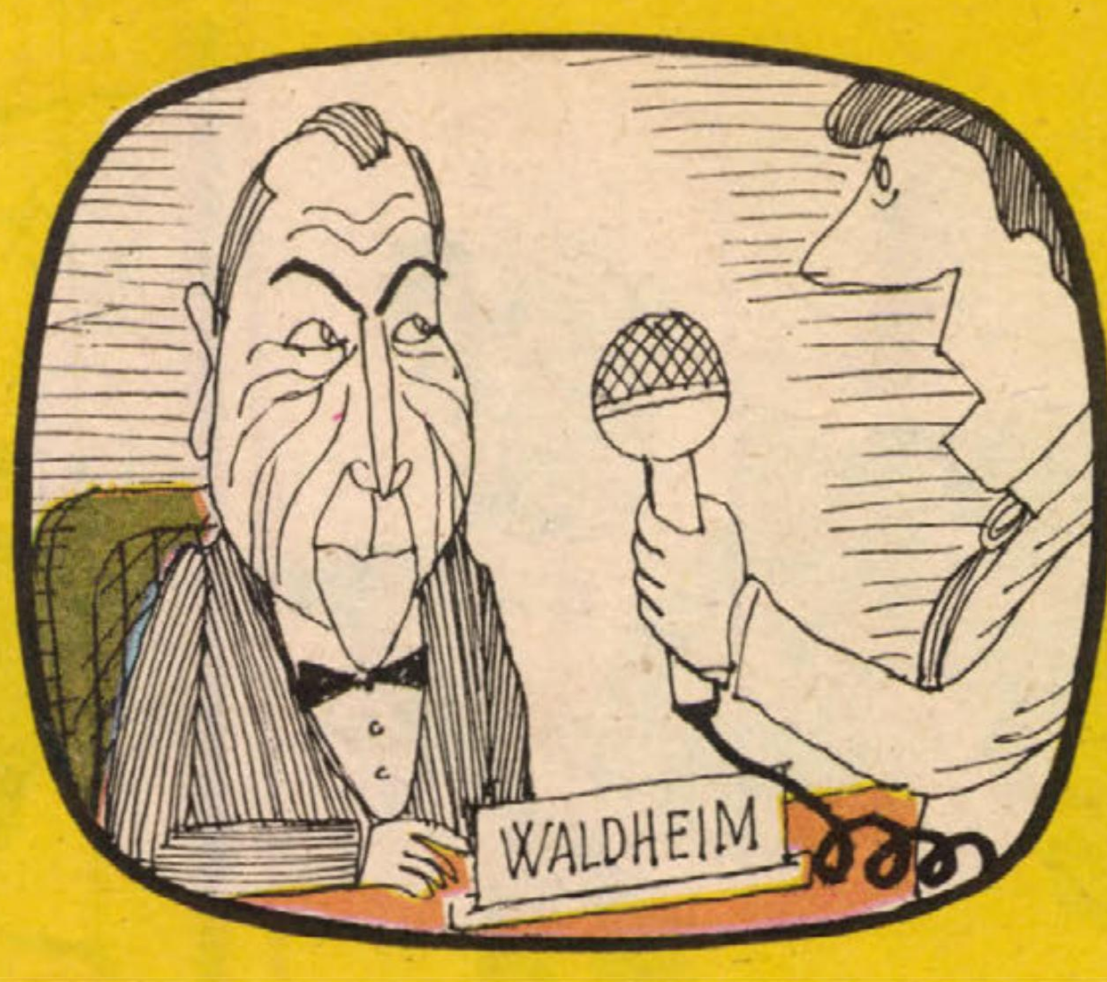
Id. Pop Simon beat-zenész huszadszor ünnepelte 19-ik születésnapját.

Hat hónapot töltött szorosan összezárva egy emberevő kajmánnal ifj. Csöves Emőd albérlő.

Kunsztné, szül. Lelkes Maca 9 hónapig kitartóan nézett egy 3 szobás lakáskiutalást, majd hármas ikreknek adott életet.

TÓT GYULA

NEMZETKÖZI STÚDIÓ

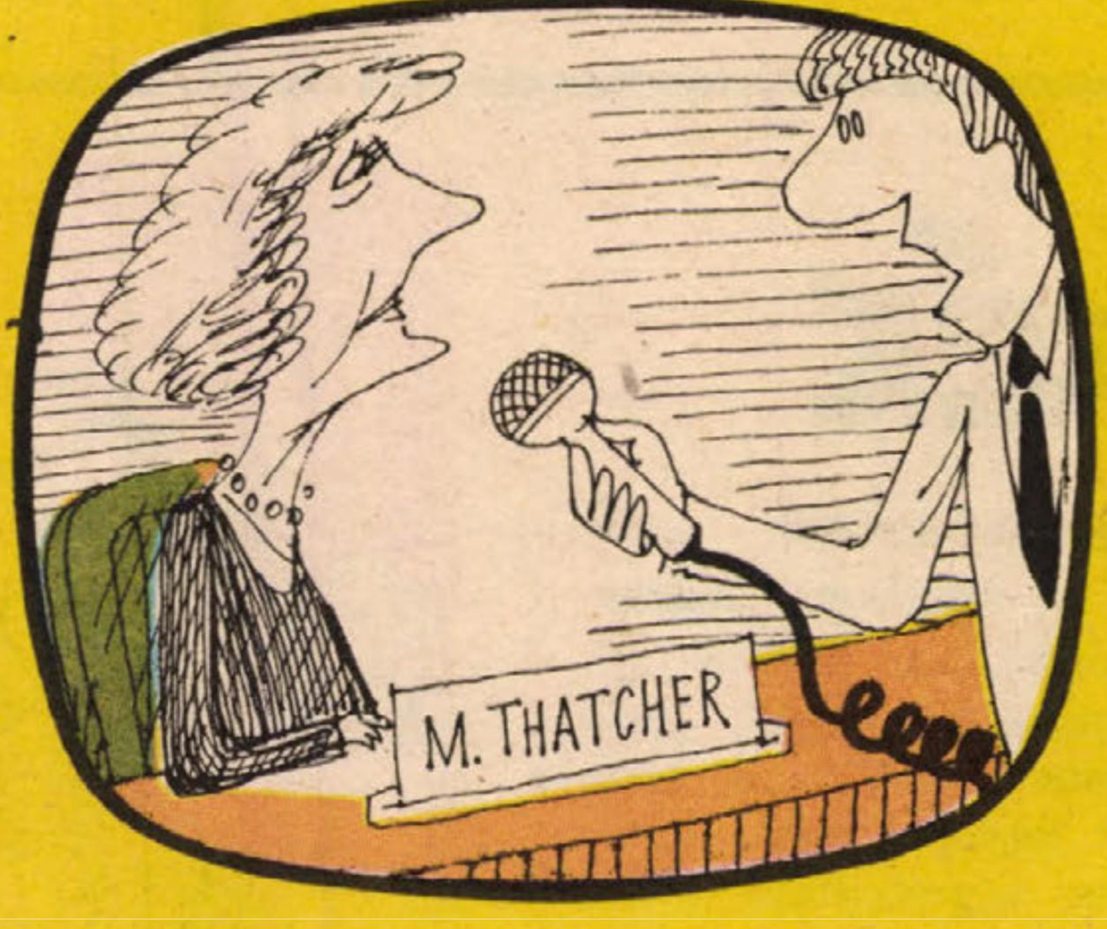
– Melyik testület tud inkább érvényt szerezni a saját határozatainak: az ENSZ, vagy az MLSZ?

– Elfogadná olyan magyar filmrendezők felkérését, akik a főszerepeket szívesen osztják neves külföldi színészekre?

– A Chrudinák Alajos küldetése mennyire segítette elő az iszlám országok békéjét és egységét?

– Milyen közéleti tisztséget vállalt volna VIII. Henrik király udvarában?

Idegenlégiósok

A Kerék és Kötő nevű, a fővárosból vidékre települt ipari létesítmény munkásai és kétkezi adminisztrátorai gyanakvással figyelték a műhelyekben fel, s alá mászkáló öltönyös embereket. Néhányuknál vonalzó, másoknál stopperóra volt.

— Normarendezés lesz — állapította meg Ordas szaki, a munkaverseny-felelős. — Az én szimatom nem csal — tette hozzá egy szélkakas magabiztosságával, mert ő mindig tudta, merről fúj a szél.

— Vagy tehetségkutatás — mondta Lyuk Etelka, akinek még megvoltak a gyermekkori álmai. — Talán egy kétrészes egész estét betöltő filmhez keresnek szereplőket.

Az öltönyösök szorgalmasan mászkáltak szerkentyűikkel, időnként ráncoltak egyet a homlokukon, vagy — ha a munka jellege éppen ezt kívánta — nagyokat hümmögtek.

— Nekem ez nem tetszik — könyökölt rá a gépére Összevissza Cécó, brigádtag és családapa. — Aztán de nagyon ráérnek az urak! — folytatta némi osztályöntudattal, miközben a DOHÁNYOZNI TILOS tábla alatt rágyújtott egy cigarettára.

— Biztosan külföldiek — mondta valaki, mert meglátta, hogy az igazgató, kezében határidőnaplóval és egy kötbértarifával, a műhely felé tart.

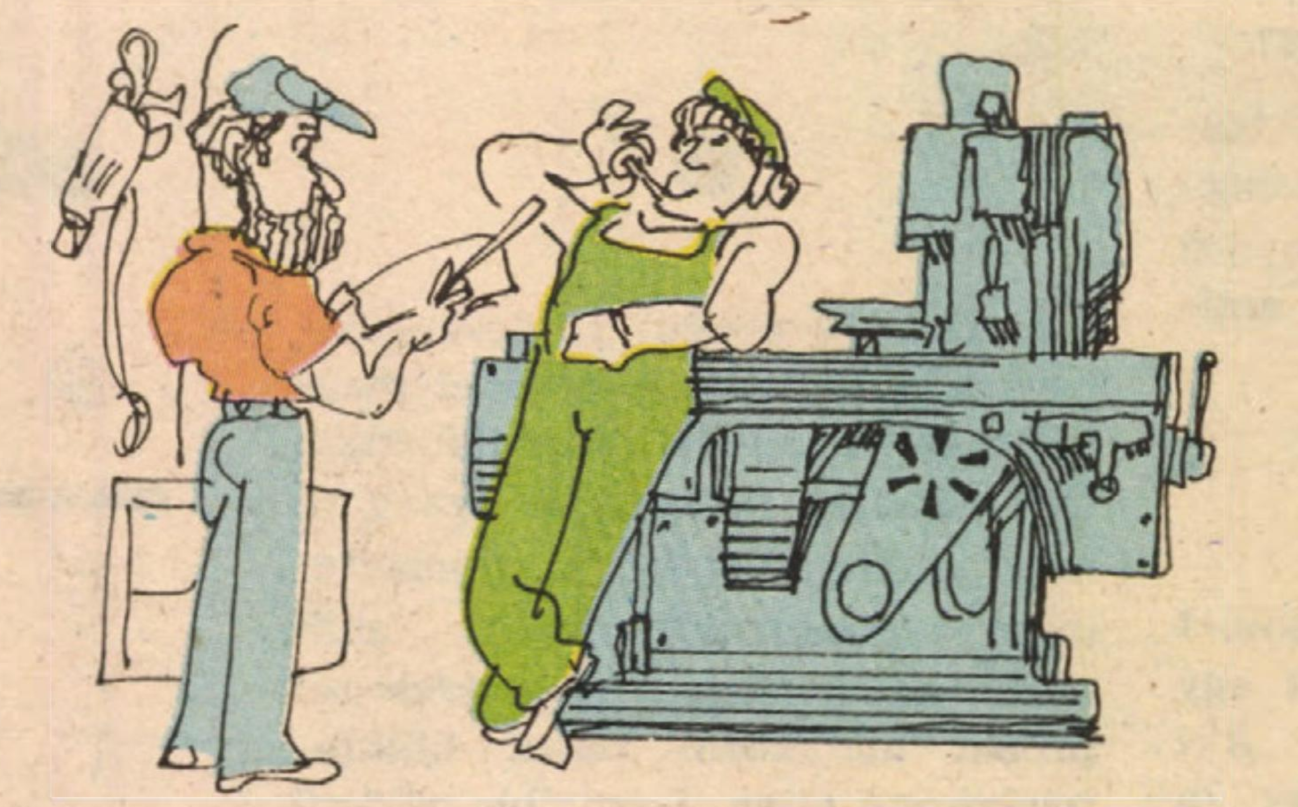
Ezt követően néhány hétig csend volt, a munkaidő alatt a termelés zavartalanul folytatódott. Lyuk Etelka meglepetésre leánygyermeknek adott életet — mindenki fiút várt — a brigád pedig ennek örömére elhatározta, hogy változtat a termékszerkezeten, mégpedig éppen a selejtes termékek rovására.

A szervezők e fontos felajánlást követő második műszak közepe táján jelentek meg ismét az üzemben. Ezúttal farmerban, pulóverben és szakállban voltak. Röviden vázolták az általuk feltartott dolgozóknak jövetelük célját, majd munkához láttak. Az egyik szakállas odaállt Összevissza Cécó gépe mellé és szorgalmasan jegyzetelt.

— Ez milyen művelet? — kérdezte idegen akcentussal, mert mint később kiderült, Ausztriából jött, amolyan idegenlégiósként. Itthon nem tudtak vele mit kezdeni, elengedték külföldre, ott pedig egyik napról a másikra kitűnő szervező lett. — Most mit csinál?

— Most? — kérdezett vissza Összevissza Cécó. — Most rágyújtok egy cigarettára — mondta, mert amikor a segítőkészséget osztogatták, ő éppen színházban volt, ráadásul a darab sem tetszett neki.

— Veszteségidő — jegyezte fel az idegenlégiós szervező az egyik rovátkába. — S mit csinál utána?

Összevissza Cécó az órájára nézett, az egy kicsit sietett, de még így is vagy húsz perc volt hátra a munkaidőből.

— Utána túlórázni fogok.

Ordas szakival már könnyebben boldogultak a szervezők. A beigért külföldi italokért és dohányárukért cserébe készségesen válaszolt minden kérdésre, sőt — jóindulata jeléül — az illemhelyhez vezető utat már személyesen mutatta meg a szervezőknek, s ott jó példával járt elöl.

Az egyik gépen idősebb szaki dolgozott. Az idegenlégiósok megilletődötten állták körül, úgy csodálkoztak rá, mintha az első gőzgépet látnák.

— Lassú bácsinak hívják — magyarázta Ordas szaki, aki szélcsendben is tudta, merről fúj a szél. — Nem mi neveztük el így, ez van a személyijében.

Lassú bácsi körültekintően dolgozott. Egy művelet, két szusszanás, egy művelet, három szusszanás... Egyszer aztán csak szusszanás következett. Megállt, megtörölte izzadó homlokát, majd körülhordozta fáradt tekintetét az őt szemlélő szervezőkön.

— Nehogy azt higgyék ám, hogy én azért dolgozom ilyen lassan, mert öreg vagyok.

— Hanem? — rohantak közelebb az idegenlégiósok. Egyikük még a képmagnóját is bekapcsolta.

— Nem azért mert öreg vagyok! — ismételte Lassú bácsi. — Én régebben sem tudtam gyorsabban dolgozni — tette hozzá jogos büszkeséggel a hangjában.

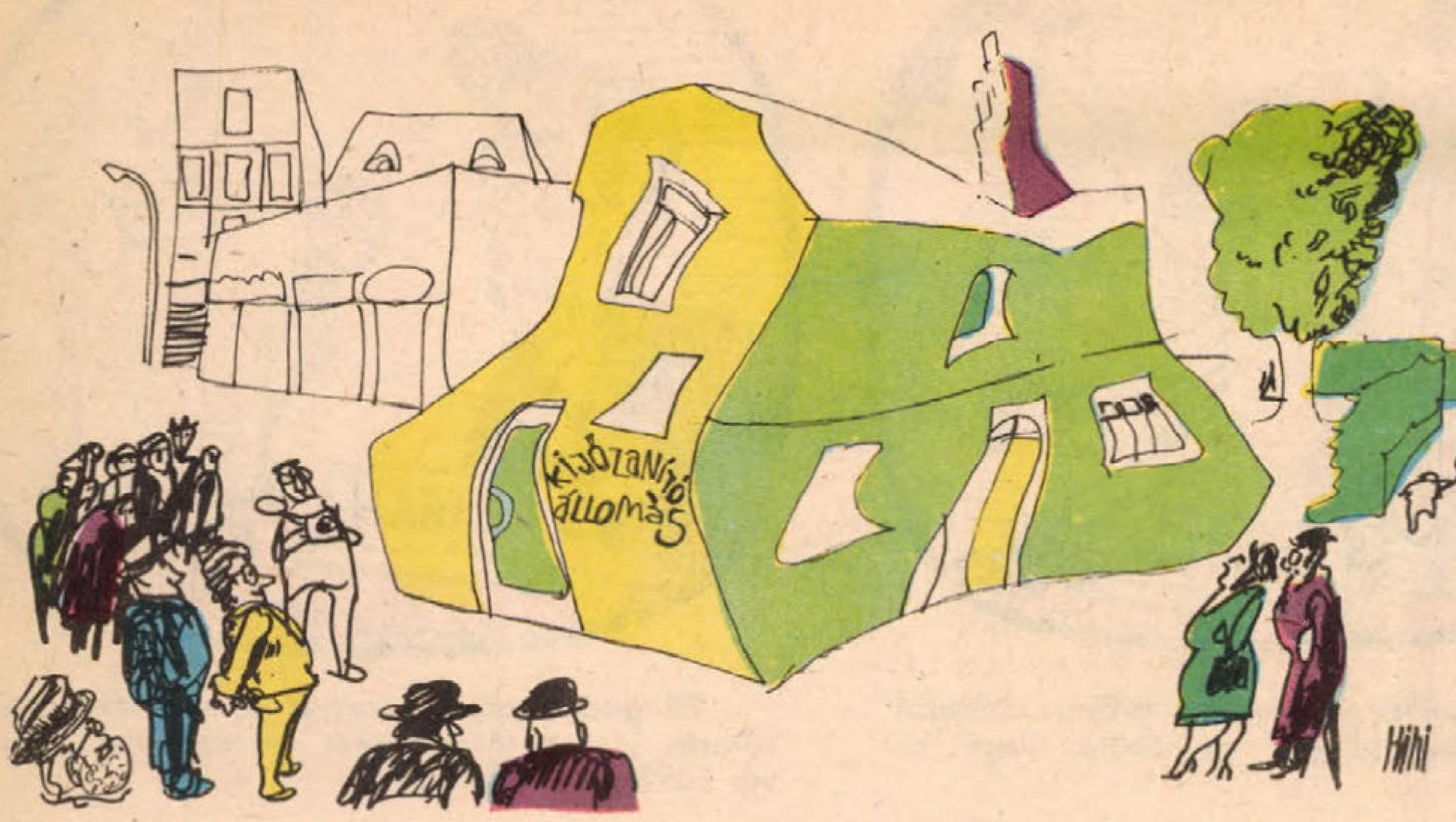
A külföldi munkaszervezők egyemberként dugták össze devizáért bérelt agyukat.

— Ez esetben visszaadjuk a megbízást — mondta rövid tanakodás után egyikük. — Mi csak szervezési javaslatot tudunk készíteni, csodatevéssel egy másik ügynökség foglalkozik. Majd megadjuk a címét, írjanak nekik.

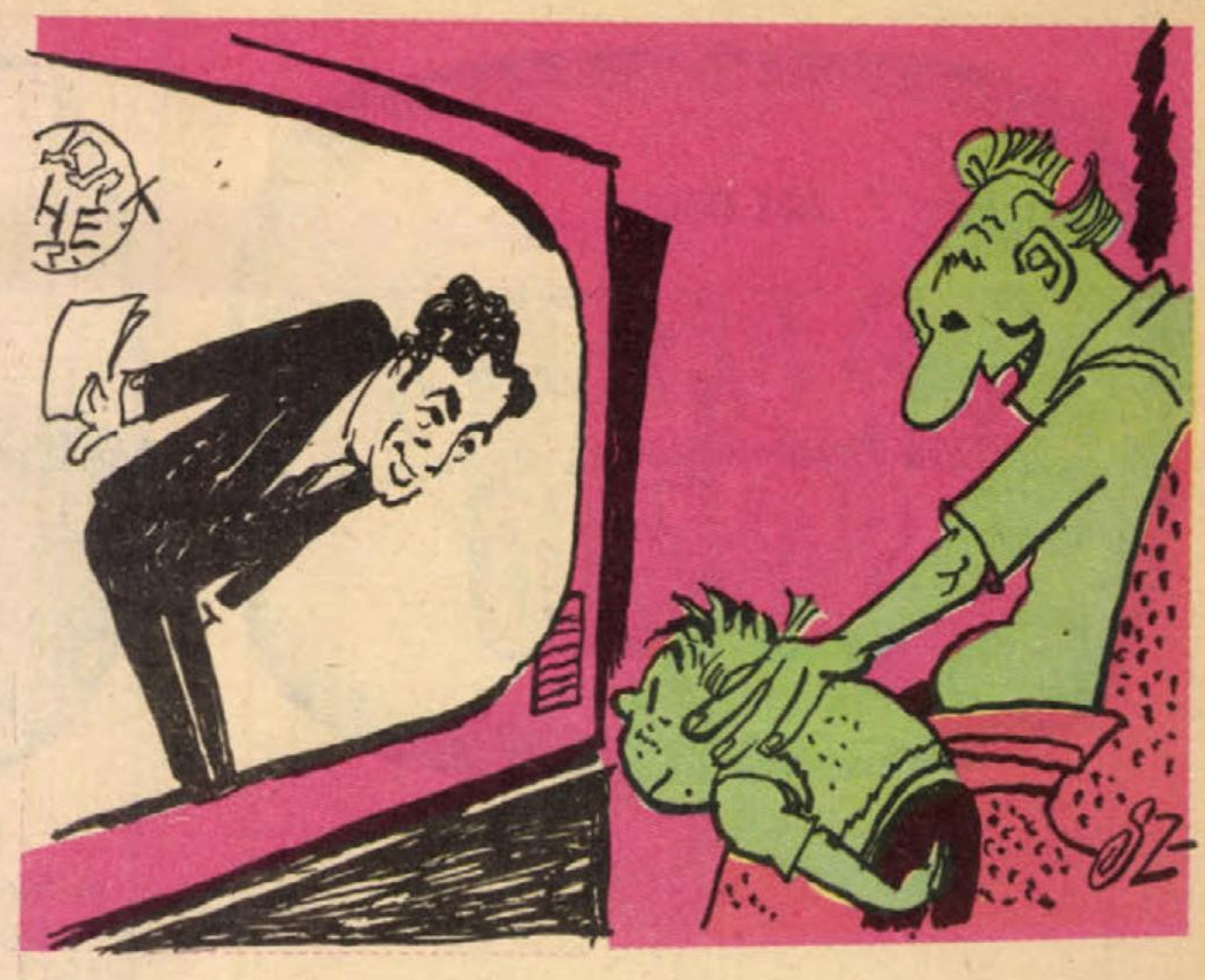
— Erre magamtól is rájöttem volna — szólalt meg Összevissza Cécó, mikor a szervezők már messze jártak. Újabb cigarettára gyújtott, de ez is ártalmas volt az egészségére.

Föld S. Péter

STILUSBRAVÚR

– Mi az, megcéloztatok egy Ybl-díjat?

– Látod, te kölyök, a Hajdú bácsi is tornászik!

Szószöcskék

„Ezzel már ne fáradjon, a dolgot ettől kezdve én *bonyolítom tovább*" — nyugtat meg mosolyogva egy kedves ügyintéző hölgy, oppardon: *bonyolító*. Sajnos, éppen az ellenkező hatást váltja ki belőlem, mint amit szeretne: ideges leszek. Hiszen, ha amúgy sem épp egyszerű ügyemet egy külön bonyolító még tovább is bonyolítja, azzal aligha leszek kinn a vízből.

Még ki sem füstölögtem magam úgy istenigazából, amikor egy hírlapi megnyugtatáson akad meg a tekintetem. Ezúttal mint bélyeggyűjtőt nyugtatgatnak: a MABÉOSZ szolgáltatási osztálya „*bonyolítja* a külföldi bélyegcserét a vámhivatalon keresztül".

A teremtésit! Hát körülöttem mindenki csak bonyolít, bonyolítgat, ahelyett, hogy egyszerűsítene, vagy legalábbis *intézné* az ügyeinket? Netán *lebonyolítaná* őket?

No persze, tudom én: a „le" igekötő másra kell. Hogy még véletlenül se hiányozzék a gyönyörű hangzású „lerendez" igéből, amikor épp nem bonyolítunk.

●

Egy *Maloukhine* nevű szovjet sportoló győzelméről ad hírt egy magyar helyszíni tudósító. Aki nyilván beérte azzal, hogy a győztes nevét leolvasta a *francia* versenytábláról. Különben bizonyára megtudhatta volna, hogy a versenyző neve, amúgy mindközönségesen: *Malukin.*

●

A világos, logikus, szabatos beszéd általában a világos, logikus, szabatos gondolkodás tükre. Ez a tükör nálunk sajnos igen gyakran görbe, holott a beszélő igazán nem paródiának szánná, amit mond. Lásd az efféléket: „hátrafelé visszakozik", „a lábával jó erősen megrúgta a labdát", „belőtte az emberelőnyt", „a bíró hendsz miatt kezezést ítélt, amelyet az ítélet végrehajtója értékesített" — és így tovább. Gyakori a szolgai, s épp ezért zavaróan magyartalan fordítás is, mint például valakinek a jogait „lábbal tiporni" (*megtiporni* helyett).

Nos, gyűjteményem a minap új gyöngyszemmel gazdagodott. Egy igen jeles tudósunk mondta — nyilván a lámpaláz hatására — a tévé kamerája előtt: „Ezek *mimikrit utánzó* sáskák."

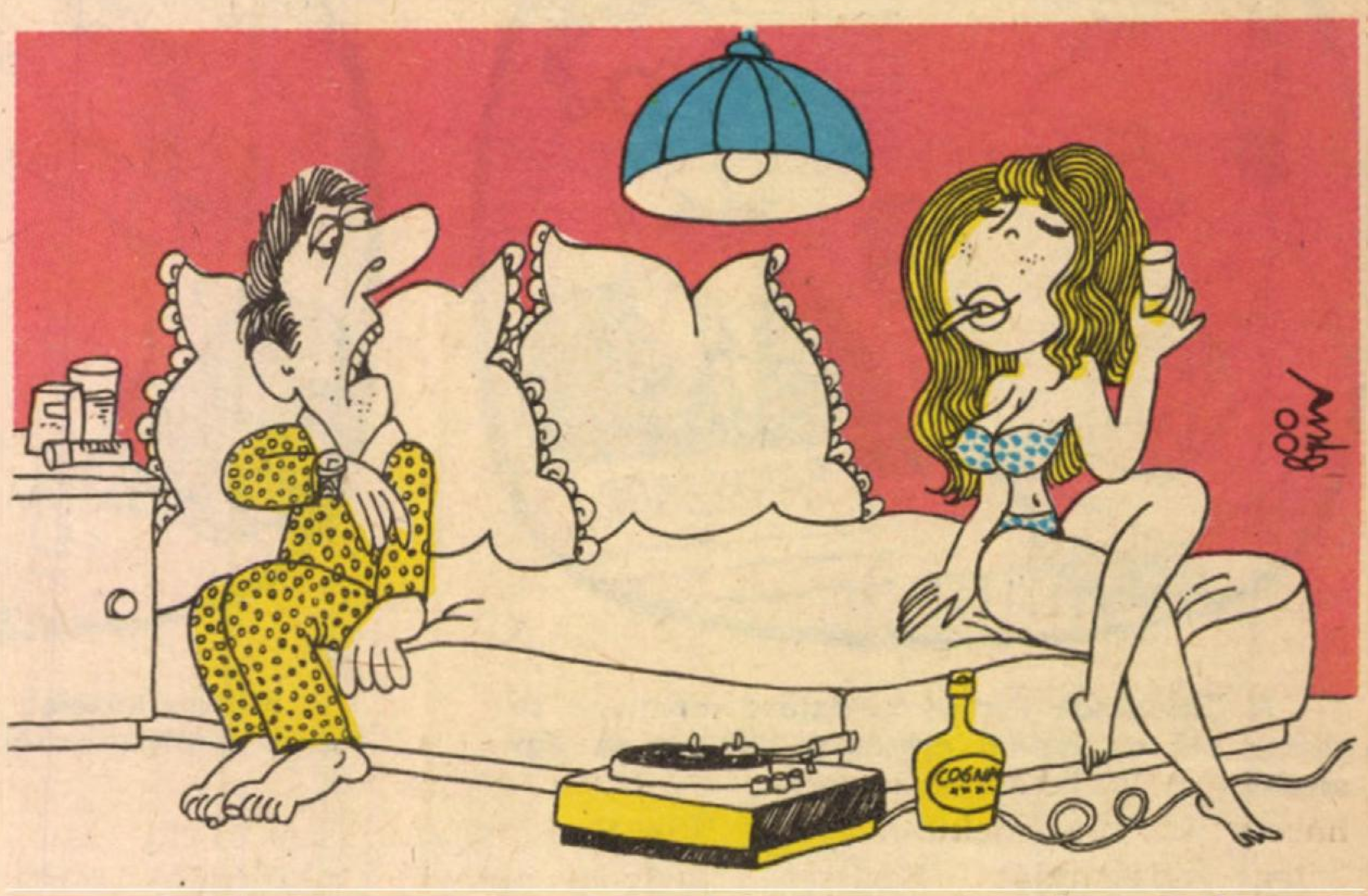
Még szebb lett volna, persze, ha a szóban forgó állatok a mímelés utánzását csupán tettetnék, de hát ne legyünk telhetetlenek; egy egyszerű sáskától még ennyi is szép.

●

A tévé egyébként is derűre-borúra szolgál meghökkentőnél meghökkentőbb nyelvi fordulatokkal. Úgy látszik, hétköznapi szavaink nem mindig elégítik ki riportereinket, kommentátorainkat, akik közül egyik-másik különcködéssel próbál hadakozni társai bikkfanyelvezete ellen. Legutóbb például ez a mondat csördítette fülön (ugye, ez se kutya?) szerény személyemet a tévéhíradó hallgatása közben: „A képviselők *szikárabb lépésre* szánták el magukat."

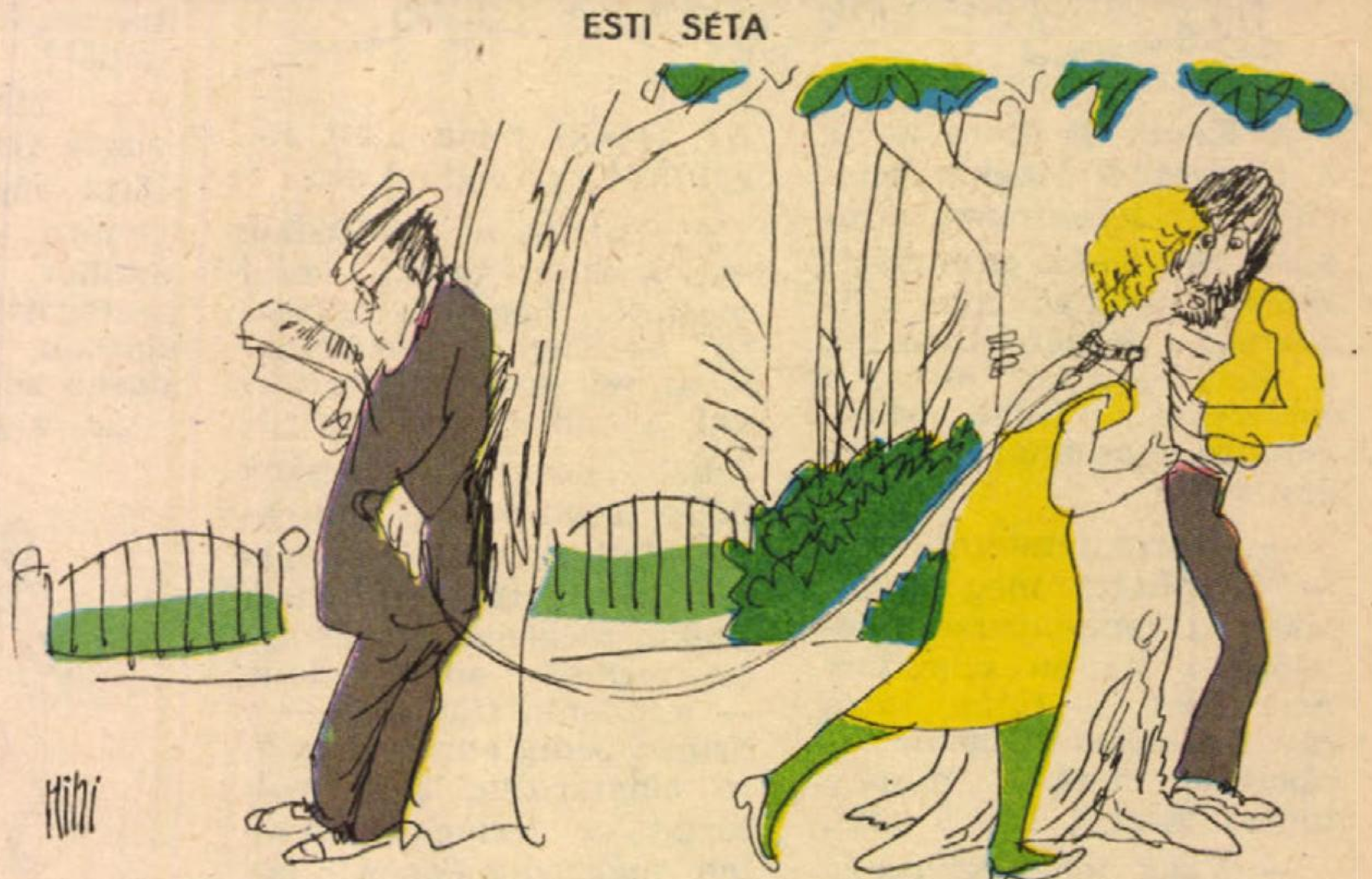
Még most sem hagy nyugodni az ösztövér kérdés: vajon milyen lehetett ez a szikár — sőt szikárabb — lépés? Sovány? Csontos? Inas? És máskor vajon miféléket lépnek a képviselők? Dundikat?

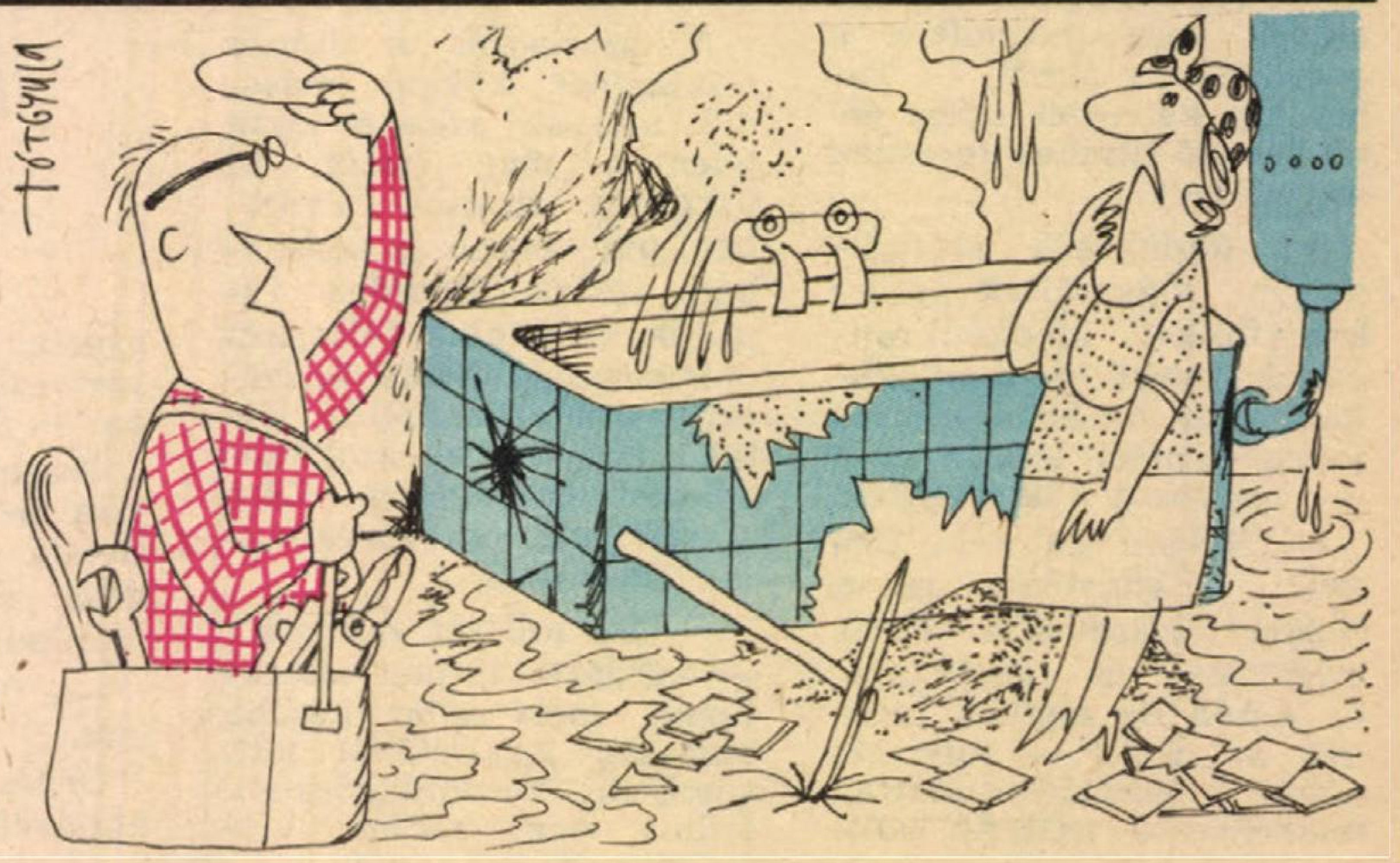
Timár György

– A világért sem akarom sürgetni, kisasszony, de nekem minden este fél tízkor be kell vennem az altatómat...

ESTI SÉTA

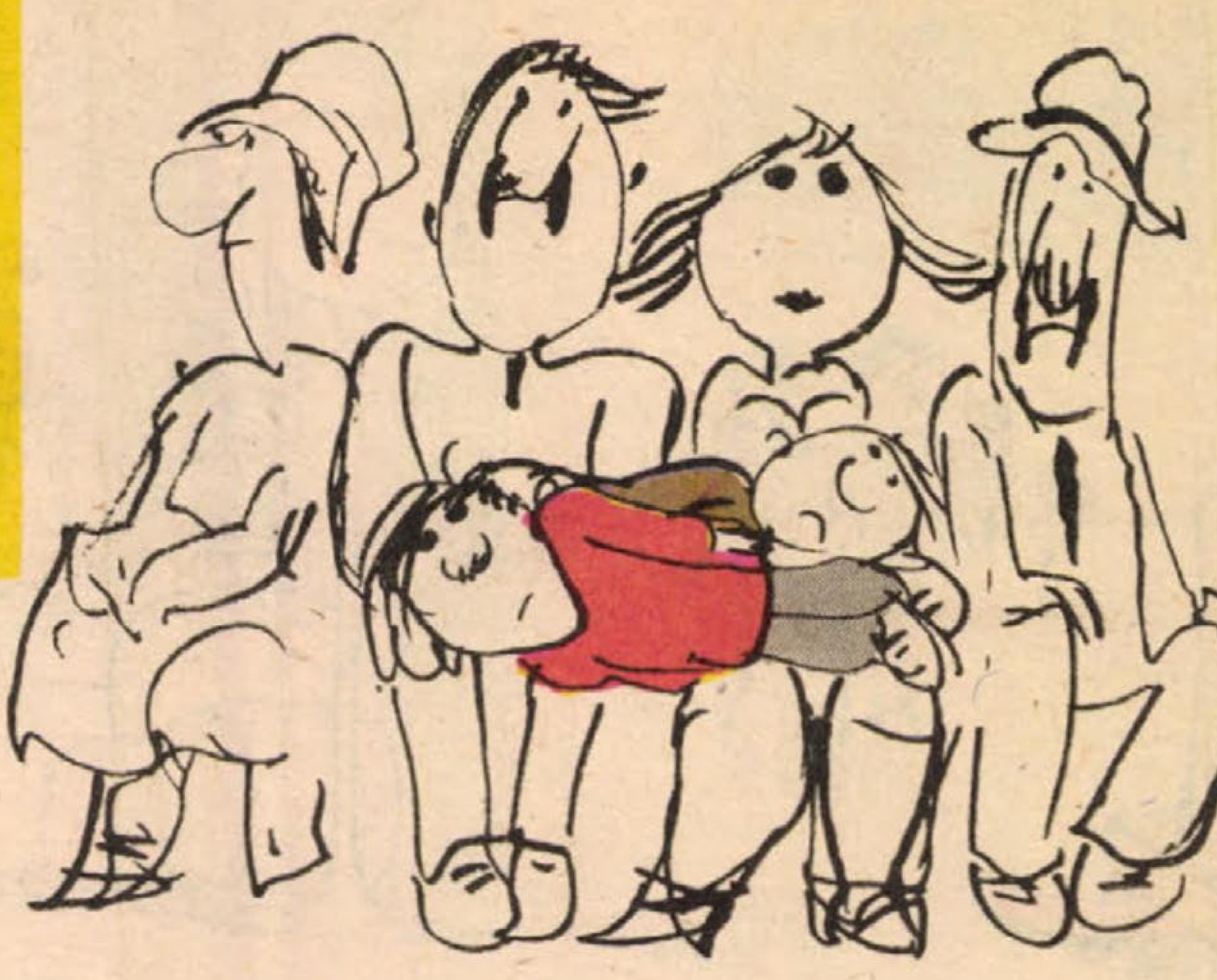

– Most vissza kell mennem a szerkesztőségbe, és megírnom a riportot, hogy egy napig szerelő voltam...

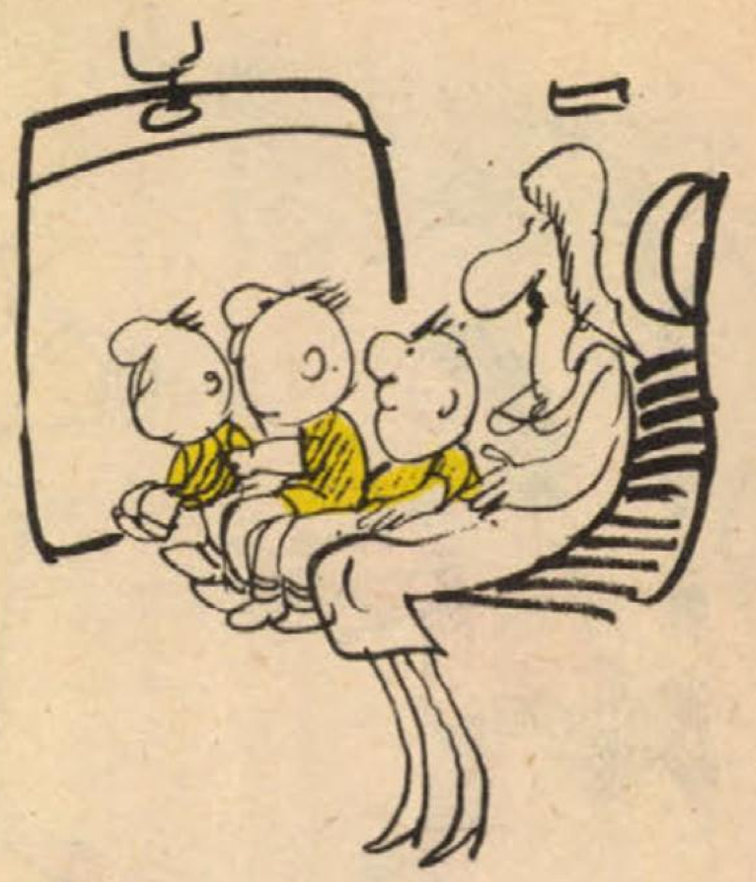
HOGYAN SZÁLLÍTSUNK GYEREKEKET?

(A vasúton négy éven alul nem kötelező jegyet váltani, de akkor helyjegy sincsen.)

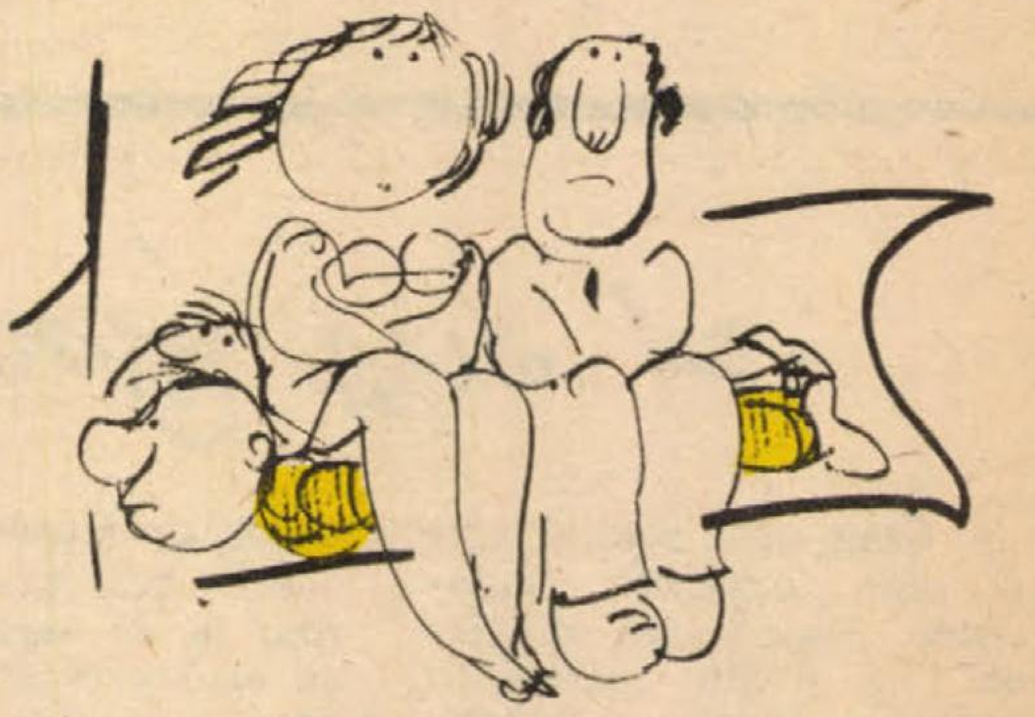
ÖLBEN FEKVE

ÖLBEN, ÜLVE

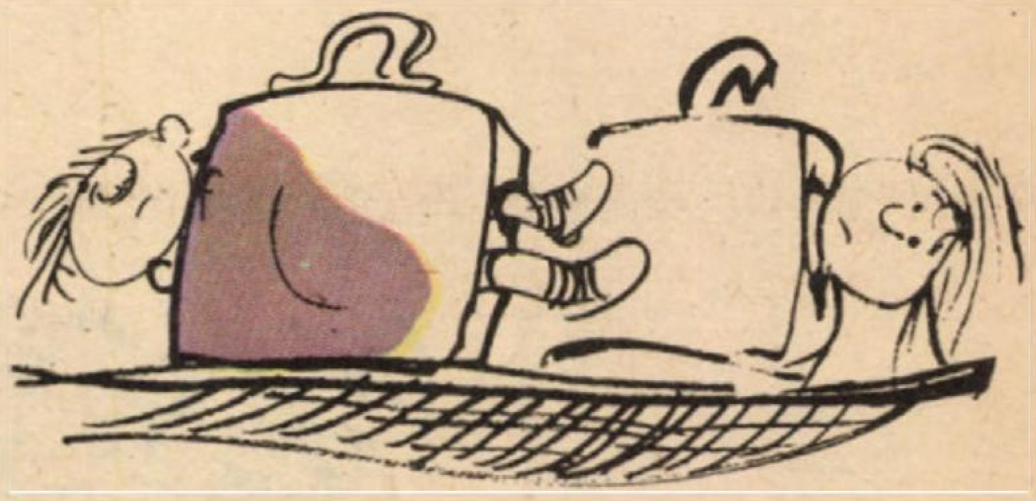
RAÜLVE

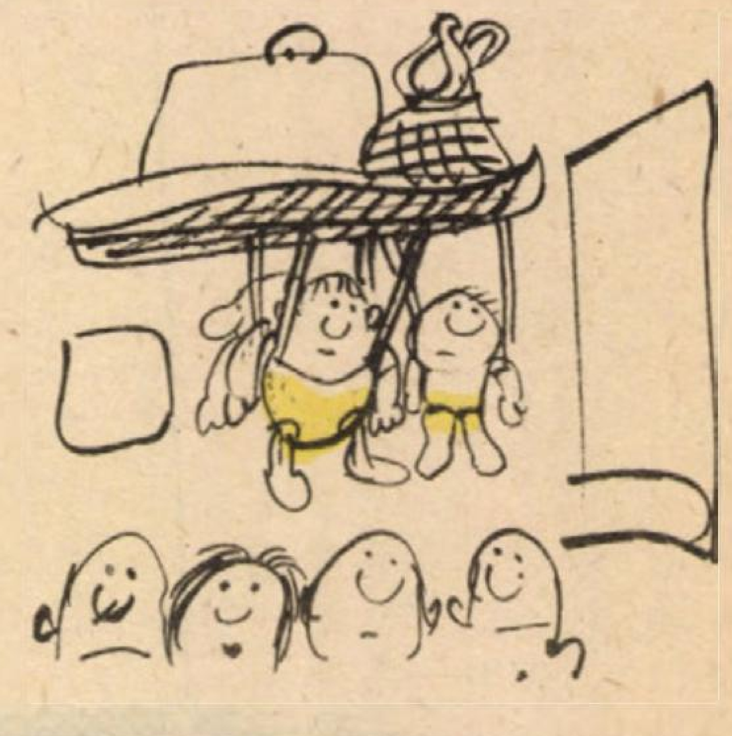
KABÁTBAN

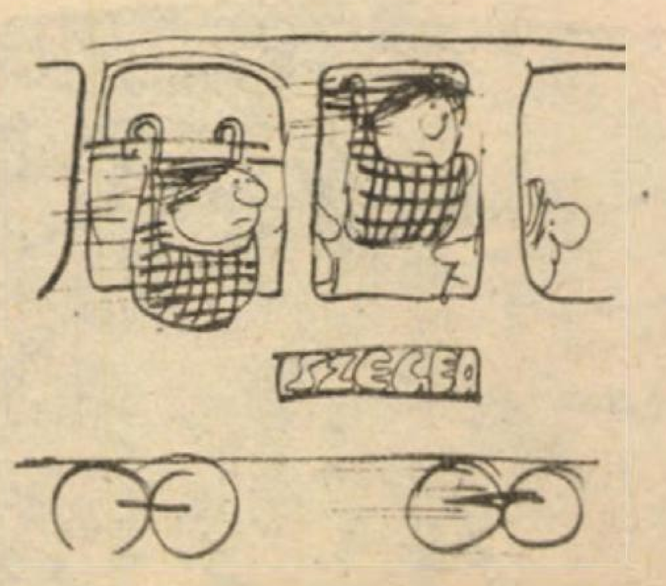
SPECIÁLIS BŐRÖNDBEN

FELAKASZTHATÓ SZATYORBAN

KIAKASZTHATÓ SZATYORBAN

MOZAIKKÉP

AVAGY MIKÉNT TALÁLJUNK MEG EGY ELVESZETT APÁT

Kisírt szemű asszony kereste meg — szerkesztőségi szobájában — Korláth Elemért, a népszerű családi riportert:

— Családi ügyben keresem — ezzel kezdte a szomorú asszony, és megmondta a nevét. — Kevert Alattyánné vagyok, három éhező kisfiú és egy éhező nagyszülő anyja és anyósa. Férjem hat hónapja eltűnt, minden pénz és segítség nélkül hagyva engem, három kis gyermekünket és beteg édesanyját. Segítsen megtalálni!

— Megpróbálom — felelte a nagy riporter és blokkfüzetet vett elő. — Állítsuk össze a férje mozaikképét.

— Nem tudok rajzolni — mondta az asszony ijedten. — Kis bajusza van, de azt le is vághatta...

— Nem ilyen mozaikképet akarok — mosolygott rá a zseniális Korláth —, hanem feleljen nekem: mi az eltűnt férje kedvenc nótája? Van-e valami hobbija? Futballszurkoló-e? Nézzük először ezt a három kérdést?

Korláth tempósan kérdezgetett, Kevertné csüggedten felelgetett...

*

A Légyölő SC vasárnapi, bajnoki mérkőzésén különös szurkoló jelent meg a Légyölők táborában: óriási légypapírt lobogtatott egy zászlórúdon, melyre az ellenfél voltráragadva:

— Hajrá LSC! — kiáltotta a szenvedélyes szurkoló, nagy derültséget keltve maga körül. — Előre légyölők!

Az olvasó bizonyára kitalálta már, hogy a furcsa szurkoló Korláth Elemér volt. A felvett mozaikkép alapján úgy okoskodott, hogy Kevert Alattyán — bármerre is bújkáljon — nem állja meg, hogy kedvenc csapatának mérkőzésére ne menjen ki a pályára. De több, mint ezer légyölő-szurkoló vette körül Elemért. Hogyan találja meg közöttük azt, aki az ő embere?

Korláthnak volt rá elképzelése!

Szerencséjére aznap az LSC jó napot fogott ki, végig vezetett. A második légyölőgól után Korláth az örömtől mámorosan kiáltotta:

— Ezt is lenyelték, bekapták! Megfekszi a pájslijukat!

Ünnepélyesen ordítozni kezdett:

— Aki szereti a jó pájslit, ma este a vendégem! Légyölők! Ki jön velem pájslit enni?

— Megyek! — kiáltotta egy hang, majd mások is csatlakoztak a vacsora-meghíváshoz. Voltak vagy huszonöten, akik a pájsli-vacsorára beneveztek.

A hosszú asztalnál (az étteremben Korláth előre megszervezte az asztalt és a pájslit) nagyszerű volt a hangulat. Cigány is került a vígassághoz és Korláth, a második fél-literes kör után, magához hívta a prímást:

— Azt játsszad el nekem — emelte fel az ujját és énekelni kezdte — hogy: „Édesanyám violaszín jegykendője de csipkés, Nem vagyok én nagyon komisz, csak egy kicsit menyecskés..."

Öten énekelték az asztalnál Elemérrel a nótát — a jó mozaikkép alapján a kör egyre szűkült. Három ebből — a személyleírás alapján — kiesett; maradt kettő. Elemér kettőjük közé húzta a székét, előzőleg jegyzeteibe pillantva, és átölelve a két szurkoló vállát:

— Nem vagytok ti szabolcsiak?

— De igen! — kurjantotta mind a kettő.

— Erre iszunk! — heveskedett Korláth és *véletlenül* magára öntötte a fröccsöspoharat.

— A húgod istenit! — kiáltott rá a két cimborára. — Lökdösitek az embert?!

A bal oldalán ülő erre megrázta magát és sötéten felemelkedett:

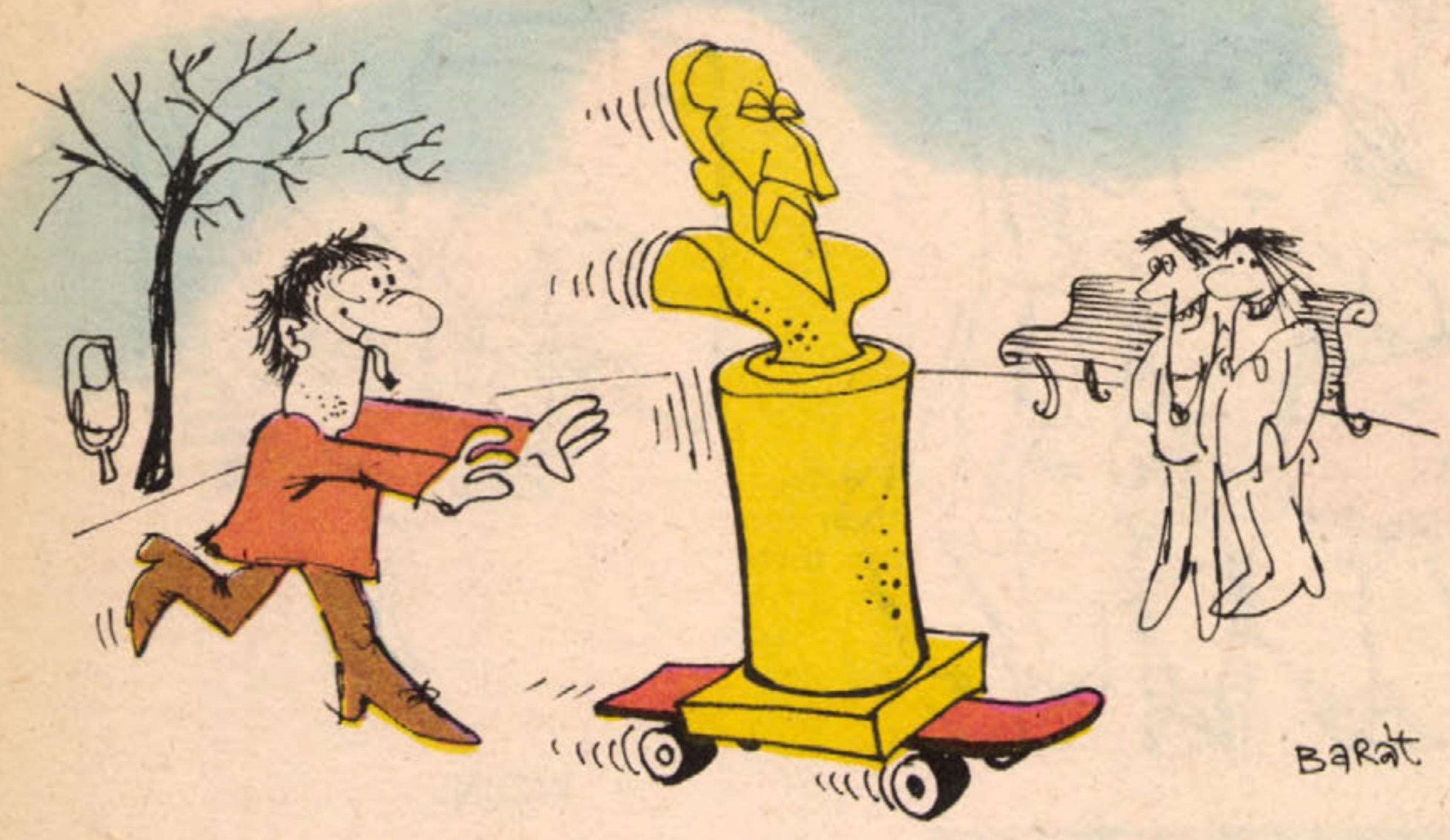
— Te szidod a húgomat? — jegyezte meg fogcsikorgatva és a hátsó zsebe felé nyúlt, de Korláth megelőzte:

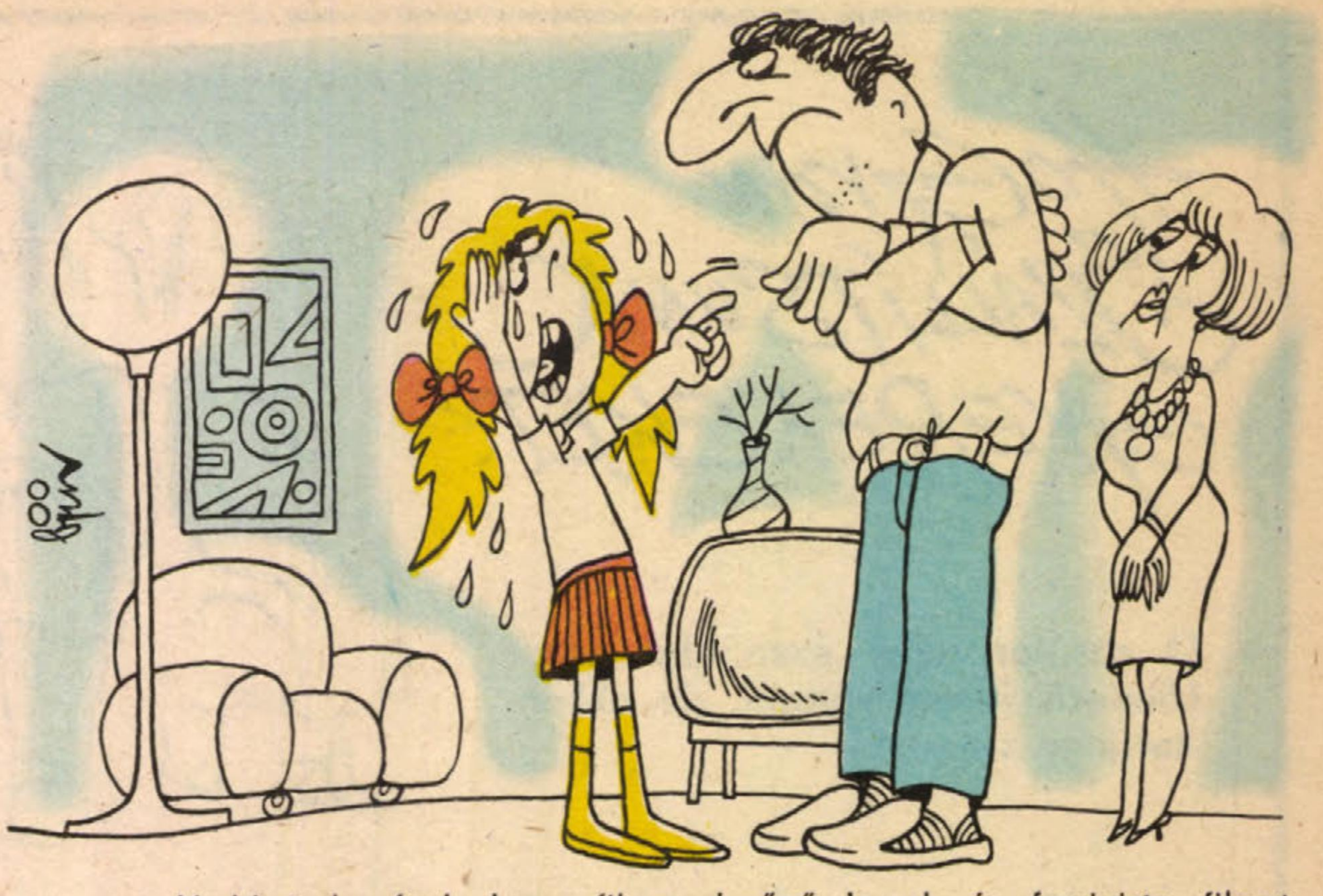
— Ide! — kiáltotta és *véletlenül* ketten is ott termettek, hogy lefogják *Kevert Alattyánt*...

A mozaikkép utolsó feljegyzése szerint Kevert Alattyán a húgára volt a legérzékenyebb... Azt az egyet nem lehetett említeni előtte...

Somogyi Pál

HÁLÁS UTÓKOR

– Vedd tudomásul, hogy filmrendezőnő leszek és feminista filmet fogok készíteni!

A szag éjszakája

A Szag nem sokkal este tíz után érkezett Budapestre. Fogadására megjelent az utcán számtalan fővárosi lakos, közöttük több házfelügyelő, albérlő és jóhiszemű jogcím nélküli táppénzcsaló is. Jómagam is a helyszínen tartózkodtam, hogy tudósítást készíthessek a nagy eseményről.

22 óra 17 perc: a késői időpont ellenére is megjelennek az első gázálarcárusító maszekok. A gázálarcok többsége átereszti ugyan a Szagot, viszont kiválóan lehet velük leveskockát gyúrni. A gázálarcok gyártására természetesen felkészül a hazai ipar is, és bejelentik, hogy az első próbadarabok 2075 kora tavaszára várhatók.

23 óra 48 perc: állítólag egy idomított vadászgörényekből álló szélsőséges terrorista-csoport magára vállalta a felelősséget a Szag miatt.

0 óra 52 perc: a Szag még mindig érződik. Állítólag a NATO...

0 óra 53 perc: Állítólag a kínaiak...

0 óra 54 perc: Hivatalos helyről a fenti két híresztelést megcáfolják.

0 óra 55 perc: A Szag továbbra is erős. Állítólag egyes hazai, vegyianyagokkal foglalkozó üzemek.

0 óra 56 perc: Hivatalos helyről megcáfolják, s koholmánynak minősítik az egyes hazai, vegyianyagokkal foglalkozó üzemekről szóló híreszteléseket. Mindenki megnyugszik, mert most már bizonyos, hogy a Szag egyes hazai, vegyianyagokkal foglalkozó üzemektől származik.

2 óra 17 perc: a Szag megunja a sok vitát és elillan. Már jóval előtte ugyanígy tettek a felelősök is...

Vezda János

GYÉMÁNT ELÉGTELEN

– Abból az alkalomból, hogy ötven évvel ezelőtt ismételte meg az első gimnáziumot.

MIKROFONPRÓBA

Háthа valaki nem ismeri

Egyik férj sóhajtozva mondja a másiknak:

— Mit tegyünk, barátom, néha az embernek kompromisszumot kell kötnie. A feleségem egy nercbundát akart, én meg egy kocsit. Végül úgy egyeztünk meg, hogy megvesszük a bundát és a garázsban tartjuk.

A mesterdetektívtől megkérdezik:

— Hogyan jött rá, hogy az illető a keresett bűnöző, hiszen nőnek álcázta magát?!

— Egyetlen kirakat előtt sem állt meg!

A gyerek kíváncsiskodik:

— Apukám, a győzelem istennője miért volt nő?

— Majd megérted, ha megnősülsz!

– Az lehet, hogy számolni nem tudok, de nehézsúlyú bokszoló voltam...!

LUDAS MATYI SALGÓTARJÁNBAN

Domboldal leborotválását nem vállalja borbély. A Karancs-Medves hegység és a Mátra északnyugati nyúlványai között fekvő, szűkülő patakvölgyben is csak a városfejlesztők vállalták. Salgótarján terjeszkedéséért folytatott borotvahajvágás hozott a városnak egy UNESCO-díjat. Azóta ide hozzák a külföldi építésügyi-városfejlesztési minisztereket a modern építkezést bemutatni. Lehet, hogy ezért sincs szinkronban a belváros központján áthaladó Rákóczi úton a két villanyrendőr, hogy a megállás miatt több idejük legyen körülnézni.

Ám az orvosok is jobban körülnézhetnének a városban. Mert sokan közülük épp csak idejönnek, egy kis időt eltöltenek a munkahelyükön, és máris mennek tovább. Így Salgótarján nem az orvosok, hanem a városfejlesztési miniszterek paradicsoma. Persze, ha a Nógrád megyei Tanács oktatókórháza évente 30—40 orvostanhallgatót fogad, akkor még a betegek paradicsoma is lehet, mivel itt a professzorok és a medikák-medikusok közreműködésével az ember egy oktató vakbélműtéten is részt vehet.

AZ IKREK

Az „Útikönyvek Magyarország" 289. oldalán viszont egy picit tévedtek a könyv szülői, mert 18 emelet magas „toronyházpárt" írtak, de az ikrek egyik tagja csak 15 emeletes. Ezek szerint nem egypetéjűek.

De hát, ha az ember ikreken gondolkozik, akkor úgysem útikönyvet vesz, hanem bemegy Pásztón a Nyírfácska eszpresszóba, ahol a kultúrából is mérnek, és a könyvespulton — talán a helyhez illően is —, „A szexuális élet zavarai" című kiadvány is ki van rakva.

Vagyis, bemegy a férj és feleség, például szombat este, isznak egy-egy konyakot, s az asszony azt mondja az urának:

— Sört már ne is kérj, csak gyorsan a könyvet!

A LIFTEK

A Beszterce lakótelep négyemeletes házai viszont Mikszáth Kálmán „Beszterce ostroma" című könyvét juttathatják az ember eszébe. A házak között ugyanis működik egy lángossütő, de egy lift sem. Így tényleg Beszterce ostroma lehet a negyedik emeletre felmászni. Egy jó lángossal. Ja, persze, miért lakik valaki négy emeletes házban nem pedig egy szomszédos tizenegy emeletesben. Ahol van beszerelt lift, ezért aztán ki tudja, hogy mikor kell gyalog felmászni a tizenegyedikre.

Igaz, Budapestre még később lehet feljutni, mint a tizenegyedik emeletre. Tudniillik, megkérdeztük az autóbusz-pályaudvaron, hogy mennyi idő Pestre az út.

— Három és fél óra! — válaszolták az információnál.

Mert előbb Balassagyarmatra ment a járat. Ennek biztosan megvan az oka. Csak olyan Volán-hirdetés ne legyen, hogy:

Utazzon Nyíregyházán keresztül Sopronba! Az út három és fél nap, kimondottan munkába siető csoportoknak.

A KIKIÁLTÓK

A közelben jobb hirdetést is hallani. Salgótarján déli határában ugyanis ilyeneket kiabálnak a hétfőn és pénteken nyitva tartó kirakodóvásáron:

— Ide nézz, törökméz! Afrikai mókus, magyar nyalóka!

És amit nem kiabálnak: itt feketén kétszáz forint a bűvös kocka. Igaz, ha Japánba utazik érte az ember, akkor még drágább.

A házasság úgy látszik olcsóbb. A kirakodóvásáron csak 16 forintba kerül egy „aranygyűrű". De kapható bűvös henger is, ami szintén felhasználható a házasságban, mert számolni lehet rajta, a házaspároknak pedig gyakran van mit számolni egymással.

A SISAKOK

Ám a Földalatti Bányamúzeum előtt is van mit számolni. Mármint azt, hogy mikor jön össze a bejáratnál egy csoport. Mivel nagy betűkkel ki van írva, hogy: „Látogatás csak csoportoknak!". Vagyis, aki itt magányos, az nem mehet a föld alá.

A múzeum 280 m-es vágatrendszerének kijáratánál aztán a sisakokat kell elszámolni, ha kifelé jövet még megvan a csoport feje. Odabent ugyanis jól be lehet verni, hiszen a múzeumban jószerivel guggolva kell menni. Így a molett múzeumlátogatóknak ez a legjobb fogyókúra. Van persze olyan fogyókúrázó is, aki inkább a lovaglásra esküszik. Itt a kamrafejtésben, a függőaknában viszont nincs mód lovagolva lefogyni. Ezt csak egyvalaki tudta megtenni, a múzeum 16 éve kitömött bányalova, aki szegény tényleg rossz bőrben van. Nagy kérdés: ki tudna vajon felajánlani helyette egy másikat!?

Már csak azért is, mert a bányaló az ide látogató gyerekek kedvence. Itt láthatják a szén keletkezését és a bányaló elmúlását. Meg a bányatelefont, amit mindenki soron kívül megkaphat a Postától, ha van egy bányája. Ki tudja, hogy ma már melyiket egyszerűbb szerezni; telefont vagy bányát.

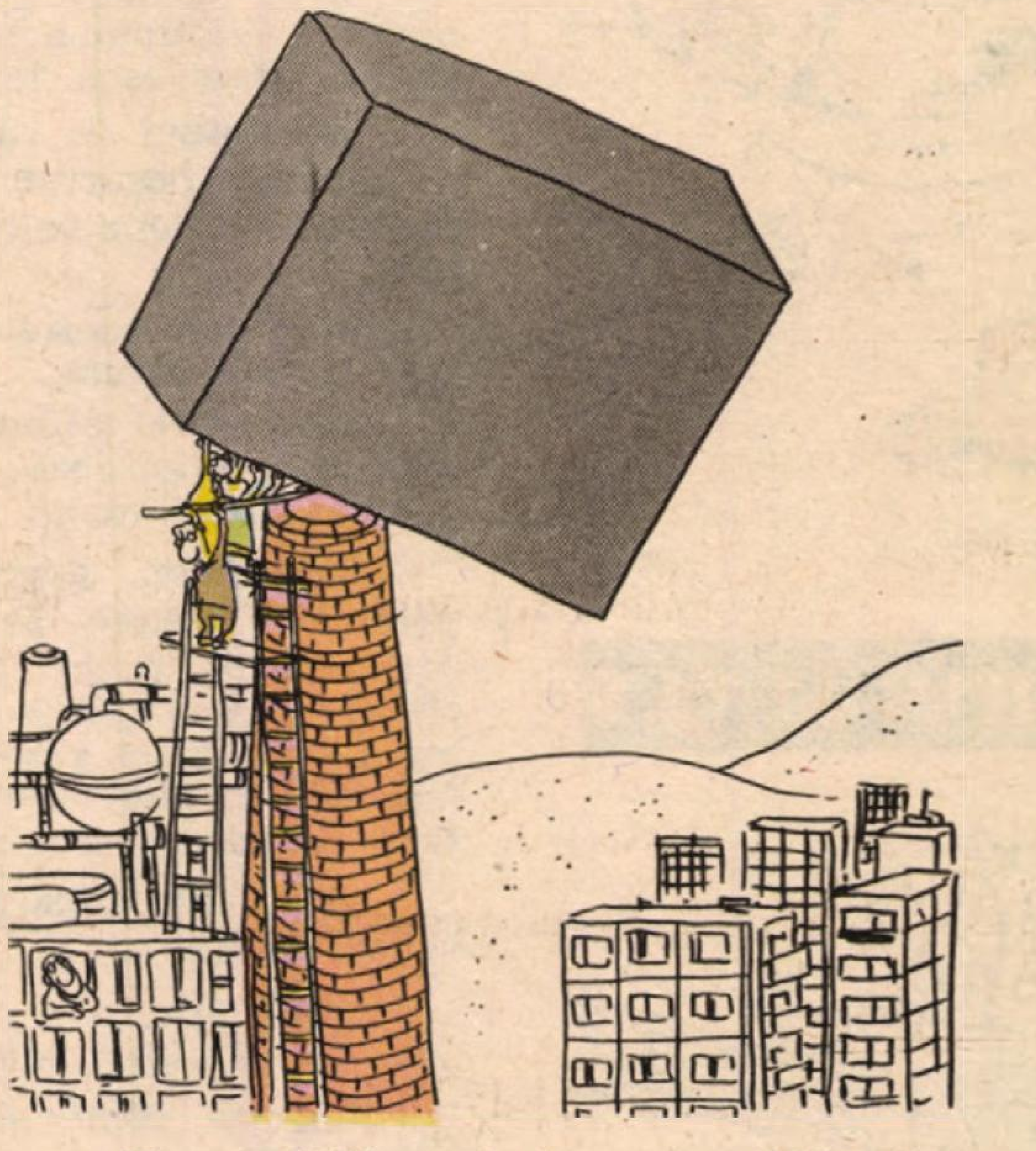
A VICCEK

A szomorú bányalovat leszámítva Salgótarjánban és környékén vidám az élet. Bár a mai város története tulajdonképpen még csak 100 éves, így a többi magyar városhoz képest itt még ki sem nőhetett a helyi viccek szakálla. Talán ezért is van kiírva a Rákóczi úti Centrum Gyermekruházati Bolt bejáratánál:

Gyermekruházati cikkek 0—12 éves korig. Egy ilyen fiatal városban elképzelhető, hogy már egy 0 éves polgárnak is ruha kell.

Most már csak a strandnak kellene víz, a téli sportcentrumnak gazda, a bányamúzeumnak új bányaló és a kirakodóvásárnak bűvös kocka. Dehát még a leggyorsabban fejlődő város sem tudja valamennyi hiányosságát levetkőzni, miközben a „fekete gyémántokra" szinte minden percben rátelepszik egy darabka magyar ipar.

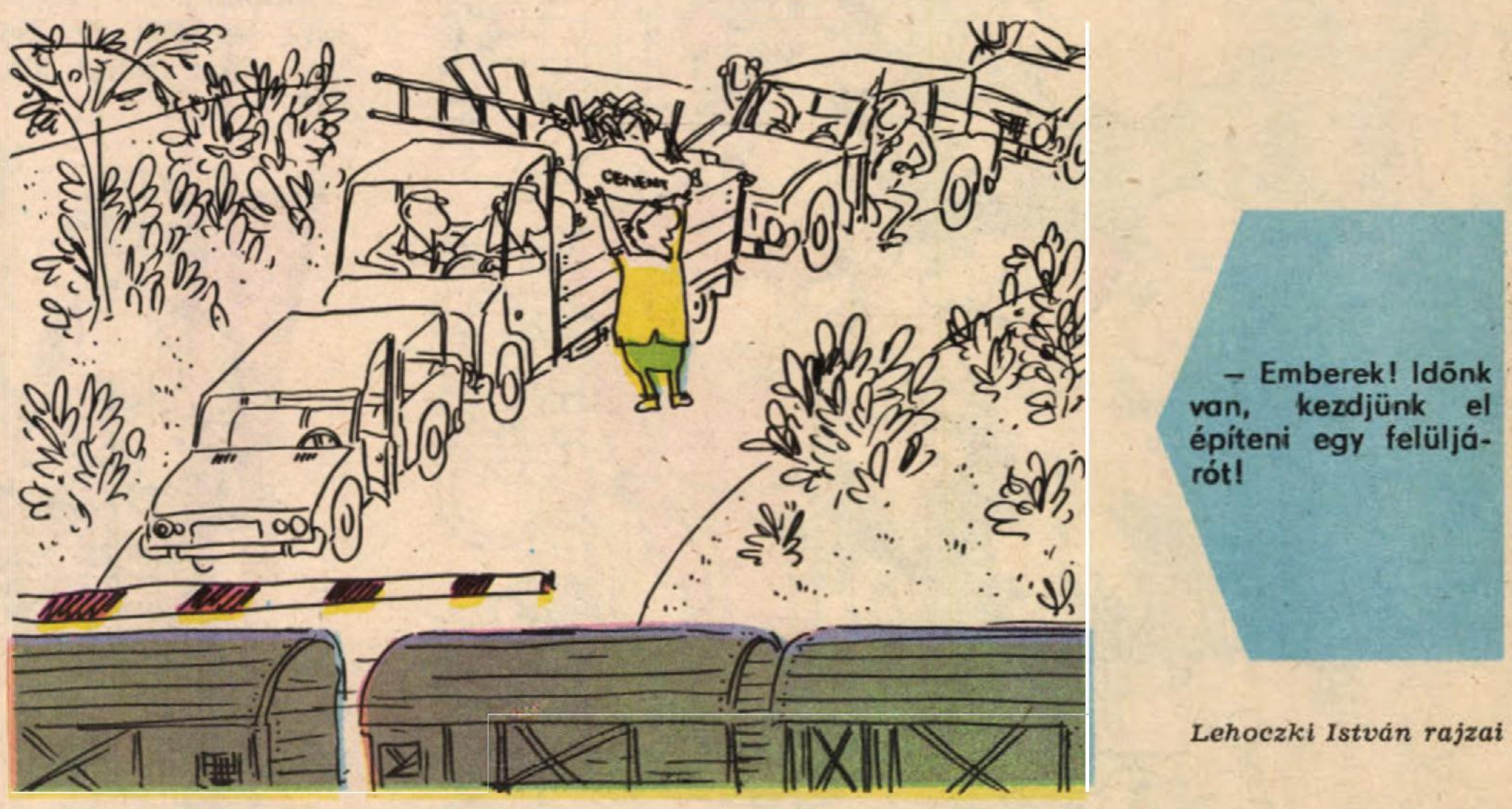
Tormai László

– Összegyűjtjük a heti szennyeződést és egyszerre dobjuk le a városra!

– Na, megint nőtt a város!

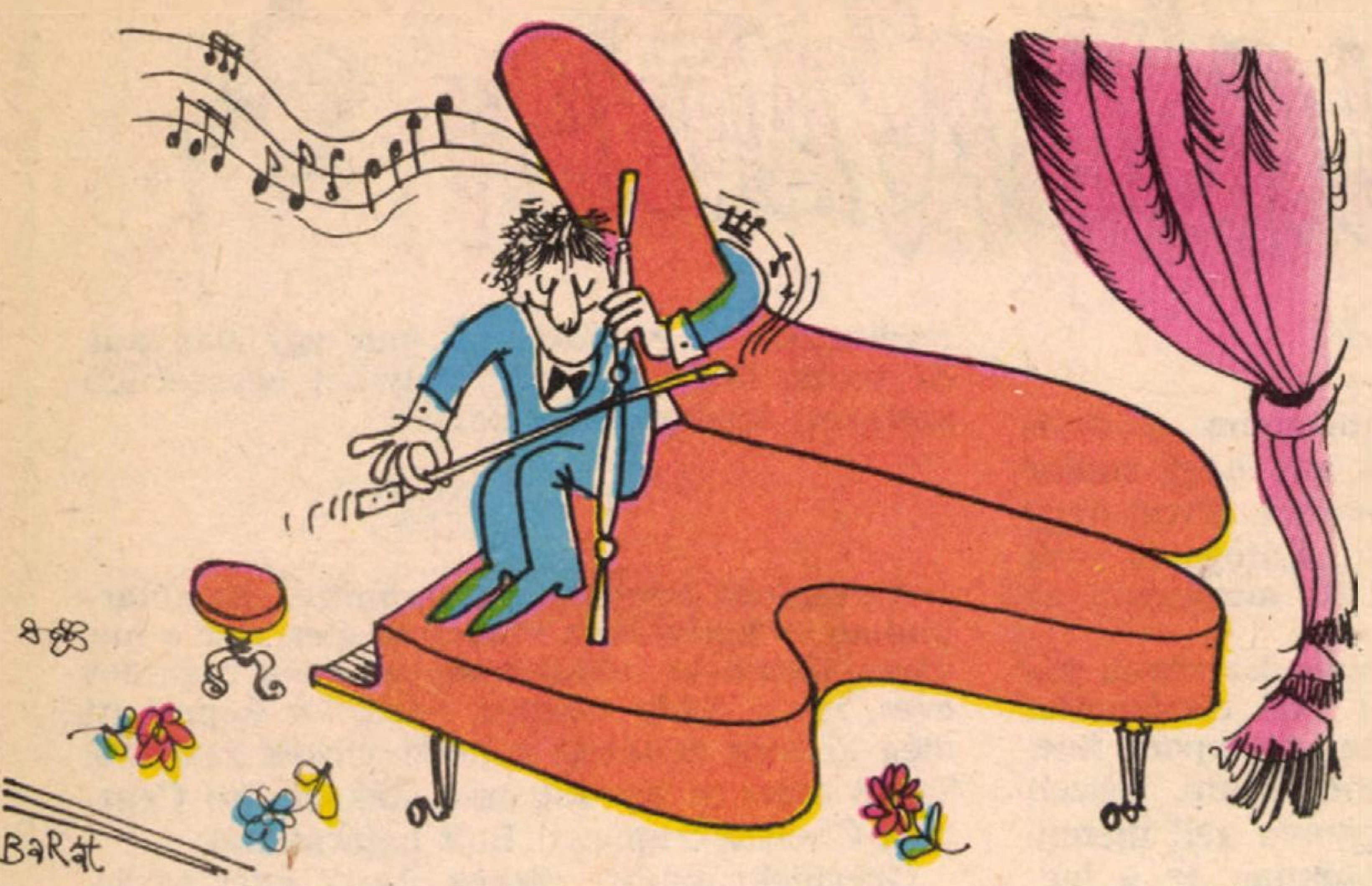
Lehoczki István rajzai

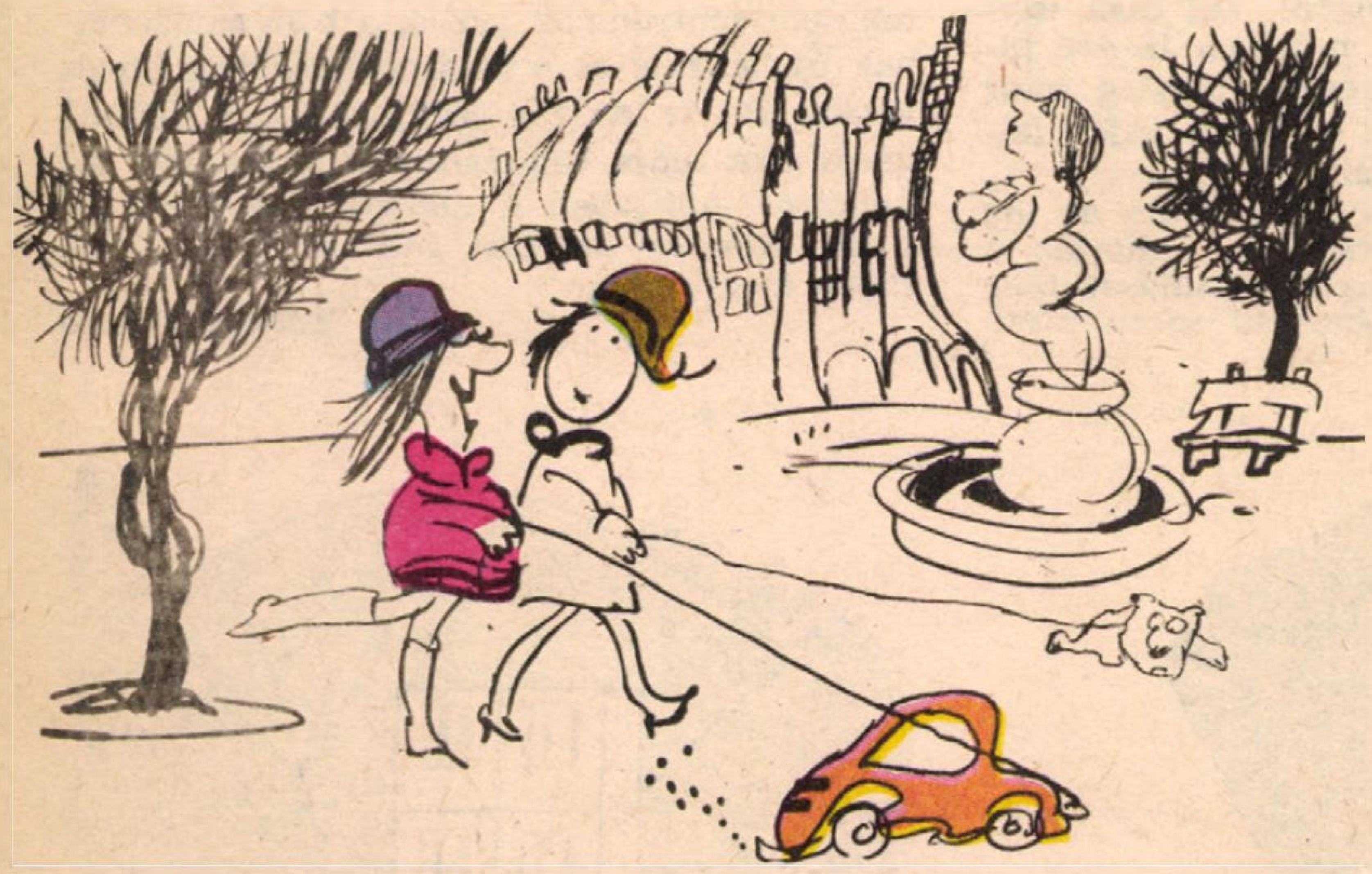
LUDAS FÓRUM SALGÓTARJÁNBAN

Nem áprilisi tréfa, hogy április elsején fél négykor és hét órakor tréfás Ludas Fórum keretében: Mikes György, Radványi Barna, Somogyi Pál, Peterdi Pál, Tormai László, Föld S. Péter és Lehoczki István szeretettel várja salgótarjáni olvasóinkat a Gorkij lakótelepi Ifjúsági Művelődési Házban.

Ugyanitt Ludas Galéria címmel kiállítás nyílik karikaturistáink műveiből.

TAVASZI ZSONGÁS

– Olyan édes ilyen piciben, és alig iszik.

BARÁTOM A FŐKARTÁRS

Valamikor együtt kergettük a labdát, később a lányokat és az álmokat. Aztán elszakított bennünket az Élet. Jelenleg ő Pesten lakik, én Budán, köztünk a Duna és vagy másfél kilométer légvonalban. Tekintve azonban, hogy helikopterközlekedés még nincs fővárosunkban, csak ritkán találkozunk, inkább véletlenül, tízévenként egyszer.

Ilyenkor persze fenemód megörülünk egymásnak, és szentül megfogadjuk, hogy ezentúl...

— Addig is, ha felém jársz, ugorj föl! — mondta legutóbb a színházban, amikor a szünet végét jelző csengő egyre türelmetlenebbül sürgette búcsúzásunkat.

Ugrani ugyan nem tudok három emelet magasra, de szerencsémre a Főhivatalban, ahol emlegetett gyerekkori barátom főkartárs, jár a lift.

A titkárnő beszólt, ő nyomban kirohant és a keblére ölelt.

— A lehető legjobbkor jöttél, komám, épp van szabad tíz percem — mondta, miközben a szobájába tessékelt.

— Erre jártam, gondoltam, benézek — szóltam a fotel mélyéről, ahova szívélyesen lenyomott.

— Jól tetted — válaszolta ő, és a kávéval besurranó titkárnőhöz fordult: — Nem vagyok itt senkinek.

Azután rám mosolygott, én vissza, és hallgattunk.

— No! Mivel állhatok rendelkezésedre? — kérdezte húsz másodpercnyi kínos csend után.

— Köszönöm, semmi mást nem kérek — tettem az asztalra az üres csészét, majd félve a csendtől új témába kezdtem. — Tudod-e hol jártam most vasárnap? Leányfalu fölött, ahol sátoroztunk egyszer. Emlékszel, amikor...

— Ahol most parcelláznak? — vágott közbe.

— Igen, ott.

— Te is vettél ott telket?

— Ugyan! Nem nekem parcelláznak ott.

— Várj csak! — emelte föl az ujját, aztán tenyerébe hajtotta a homlokát. — Majd utánanézek, kire tartozik ez. Bár úgy hallottam, már mind eladták a telkeket.

— Sose fáradj, nem akarok én telket venni. Eszem ágában sincs!

— Előbb kocsit. Igaz?

— Nem.

— Persze, kocsid van már.

— Nincs.

— Várj csak! — emelte föl az ujját, aztán tenyerébe hajtotta a homlokát. — Majd utánanézek, biztos akad nekem ott valaki...

— Eszem ágában sincs kocsit venni — mondtam kissé indulatosan.

— Talán nincs rá pénzed?

— Ez az egyik ok.

— Én szívesen vállalom a kezességet, ha személyi kölcsönt akarsz kérni.

— Igazán kedves vagy, de... — Nyeltem és témát változtattam. — Hogy van a családod? A fiad?

— Köszönöm, másodéves bölcsész. A te lányod pedig...?

— Ő negyedéves.

— Negyedikes? És aztán? Csak azt ne mondd, hogy magyar—angol szakos akar lenni, mert ahhoz a jóisten is kevés.

— Nem akar magyar—angol szakos lenni, mert orvostanhallgató. Negyedéves.

— Ej, bökd már ki, mivel állhatok szíves rendelkezésedre — fortyant föl —, ne légy már olyan szemérmes!

— Nem azért jöttem, hogy „szíves rendelkezésemre állj."

— Ismerlek. Most felhúztad az orrodat.

— Ugyan!

— Milyen a lakásod?

— Tipp-topp.

— Szeretnél átállni gázfűtésre?

— Ha bolond lennék! Távfűtésünk van.

— Megvan! — csapott a homlokára. — Társasutazni óhajtasz Spanyolországba. Megpróbálom, van egy jó barátom az IBUSZ-nál.

— Köszönöm, ne fáradj, nekem van egy jó barátom Barcelonában. Évek óta hív.

— Nem kapsz útlevelet?

— Zsebemben az érvényes útlevél.

— Akkor jó — sóhajtott föl megkönyebbülten —, útlevélügyben nem tudok semmit tenni.

— Ekkor megszólalt a telefon. Fölkapta a kagylót, belemorgott, majd hozzám fordult: „Ne haragudj, de..."

— Úgyis mennem kell már — álltam föl.

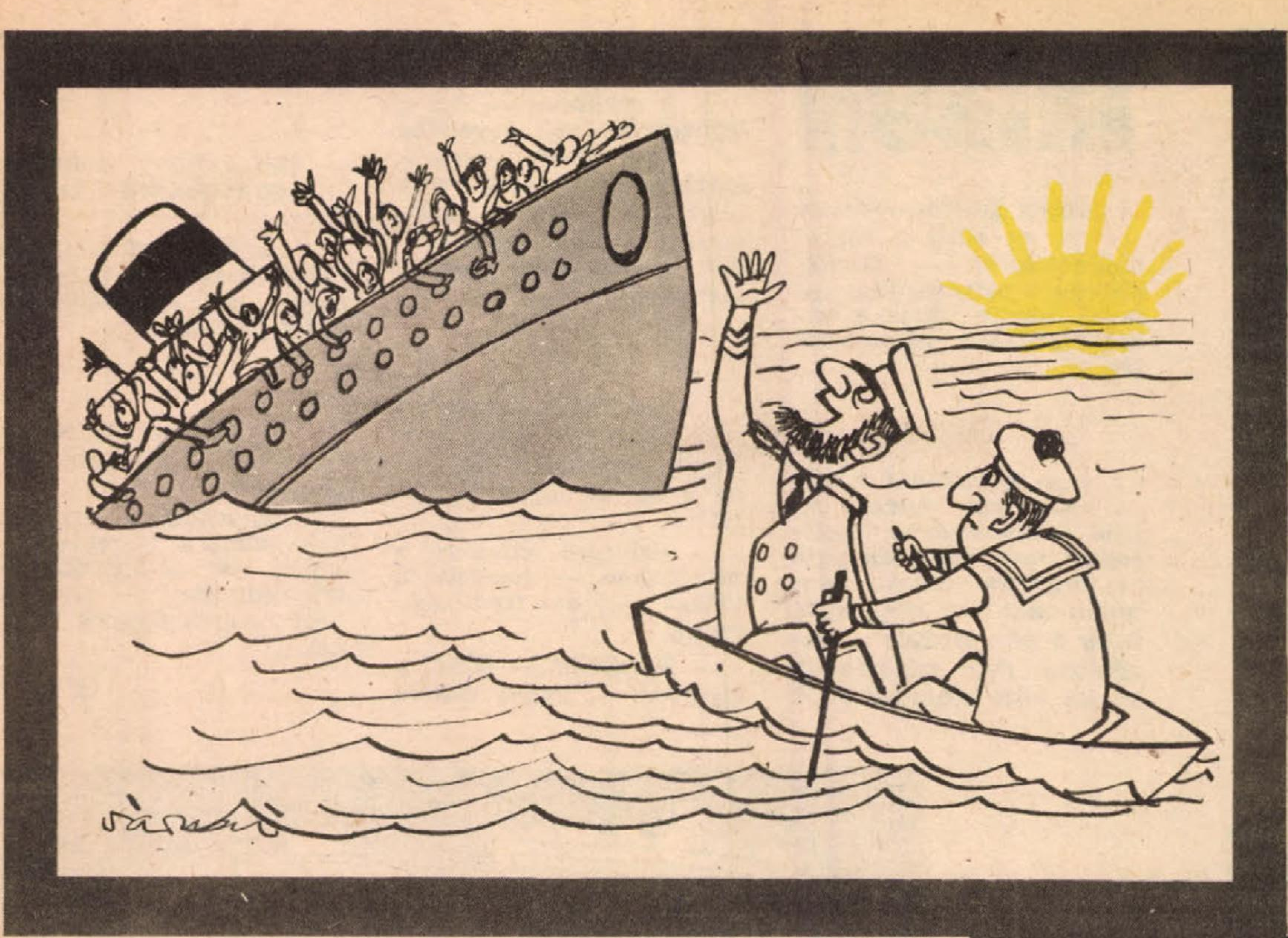
— Rendelkezésedre bocsátom a kocsimat — ragyogott rám. — Egy óra hosszat használhatod, mindjárt leszólók...

Közbe akartam vágni, hogy „hagyjad csak!", de aztán meggondoltam magam.

Igaz, csak a szomszéd utcába kellett mennem, alig száz méterre a Főhivataltól, de a gyermekkori jó barátomat nem akartam visszautasítani.

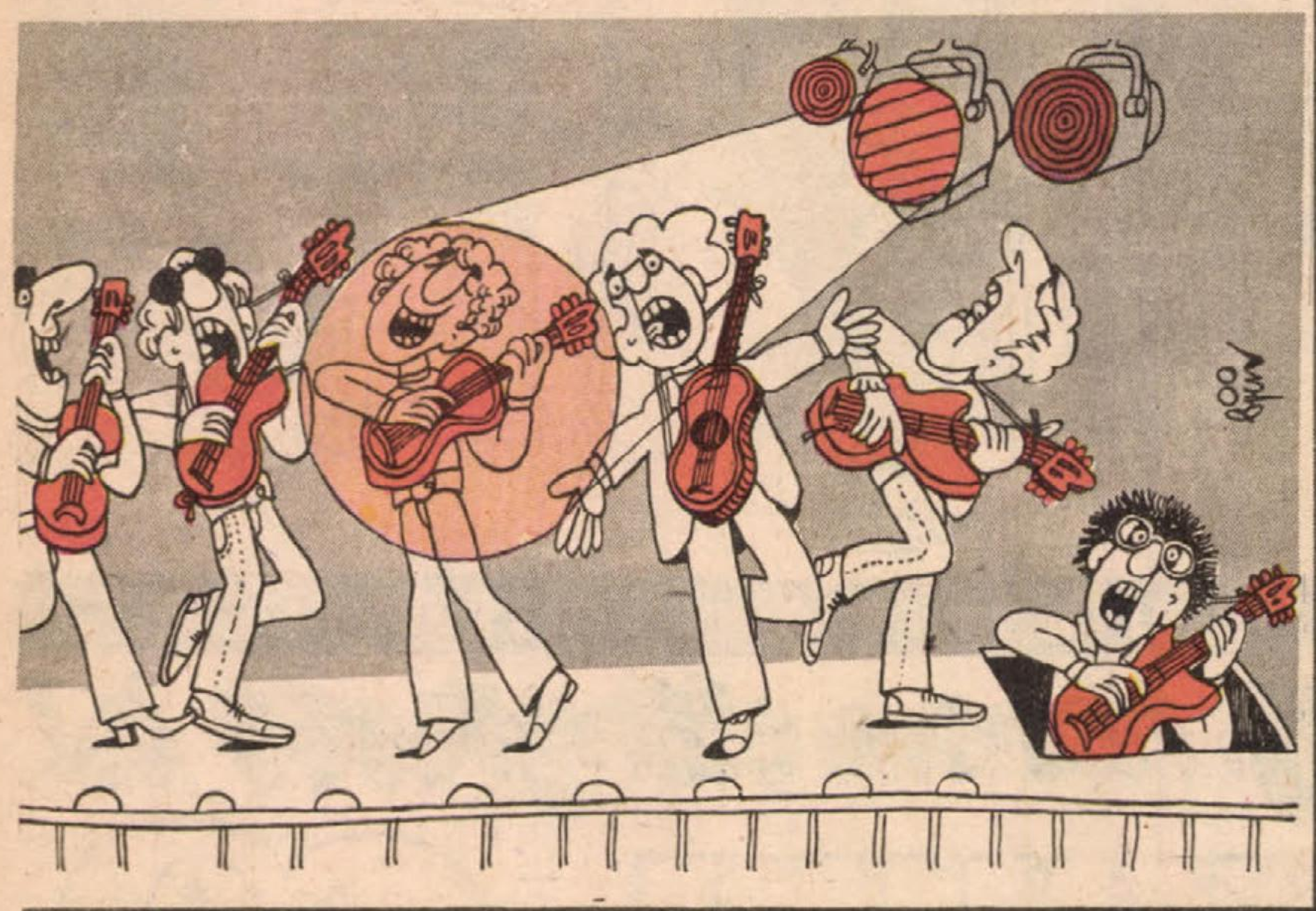
Sólyom László

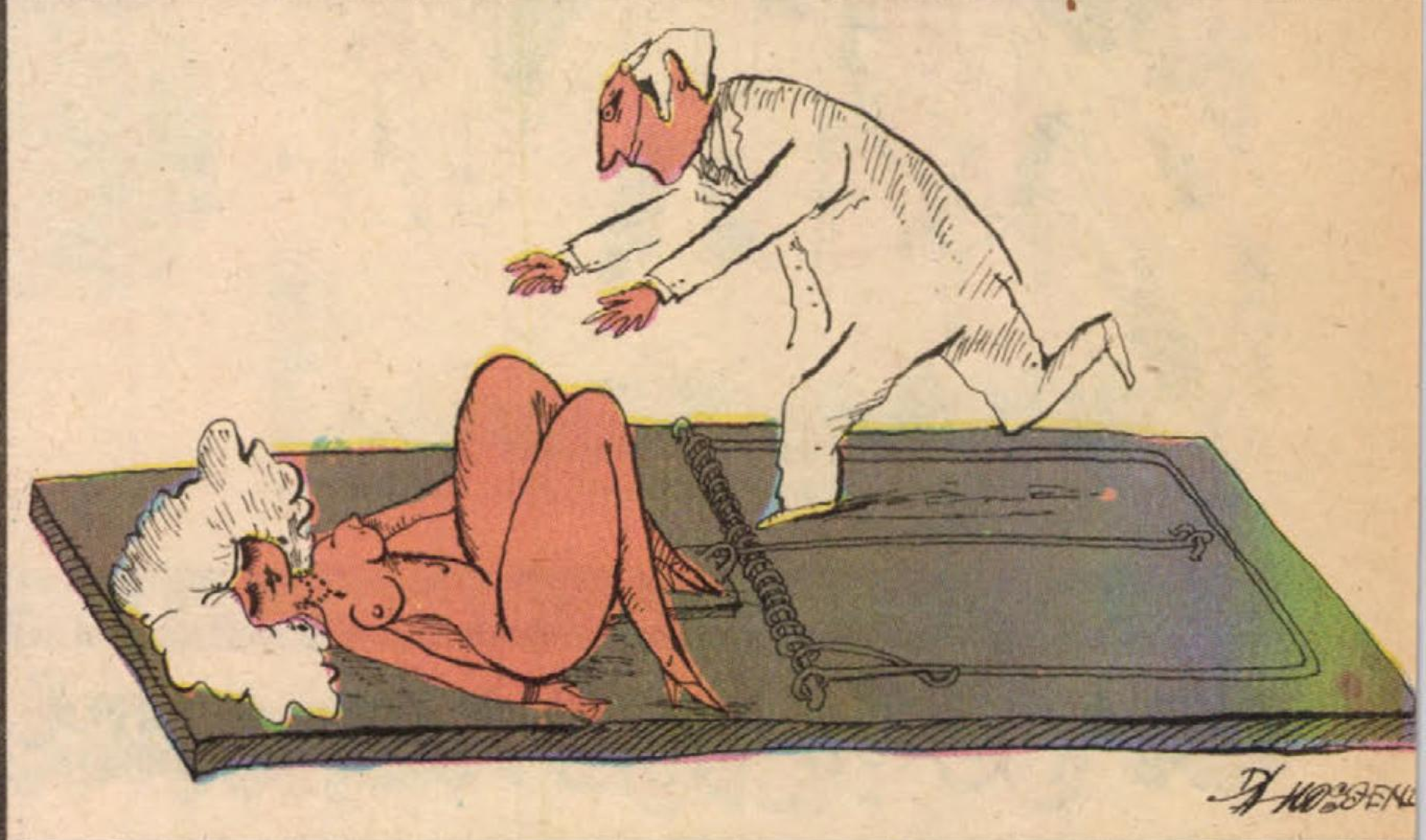
A szerzőnek a Szépirodalmi Kiadónál most megjelent „Honnan is vagyok?" című kötetéből.

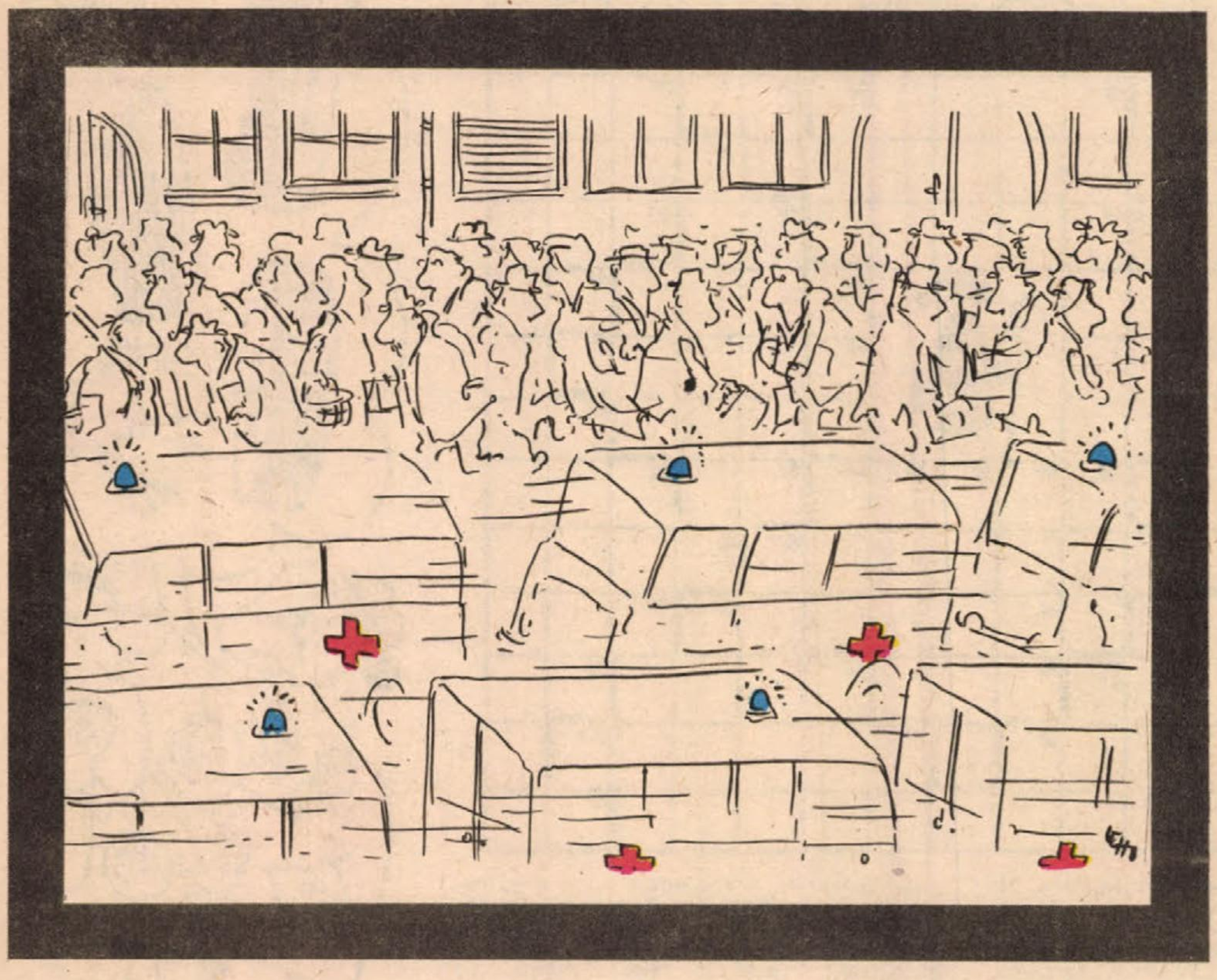

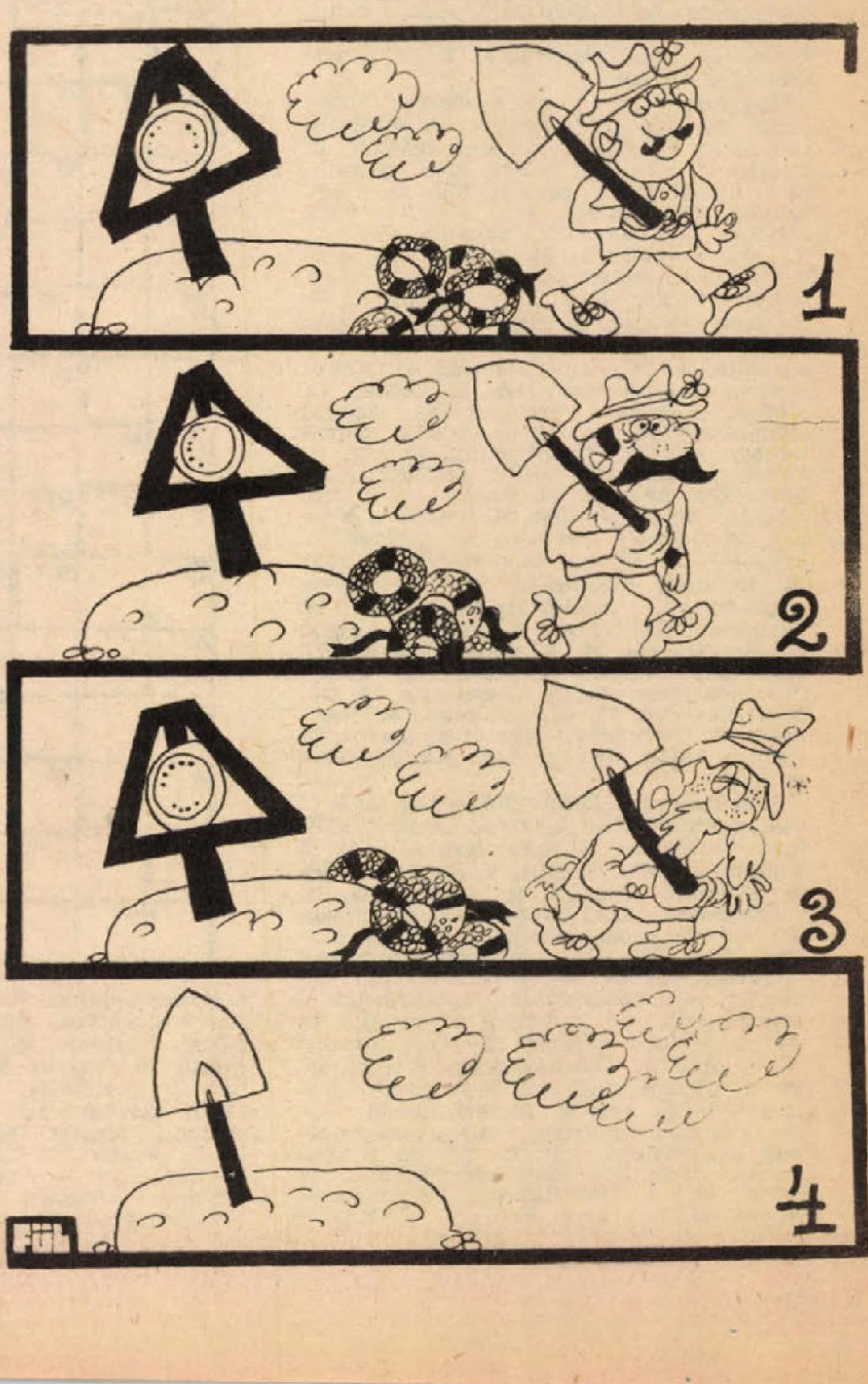
MINDEN-KI SORRA KERÜL

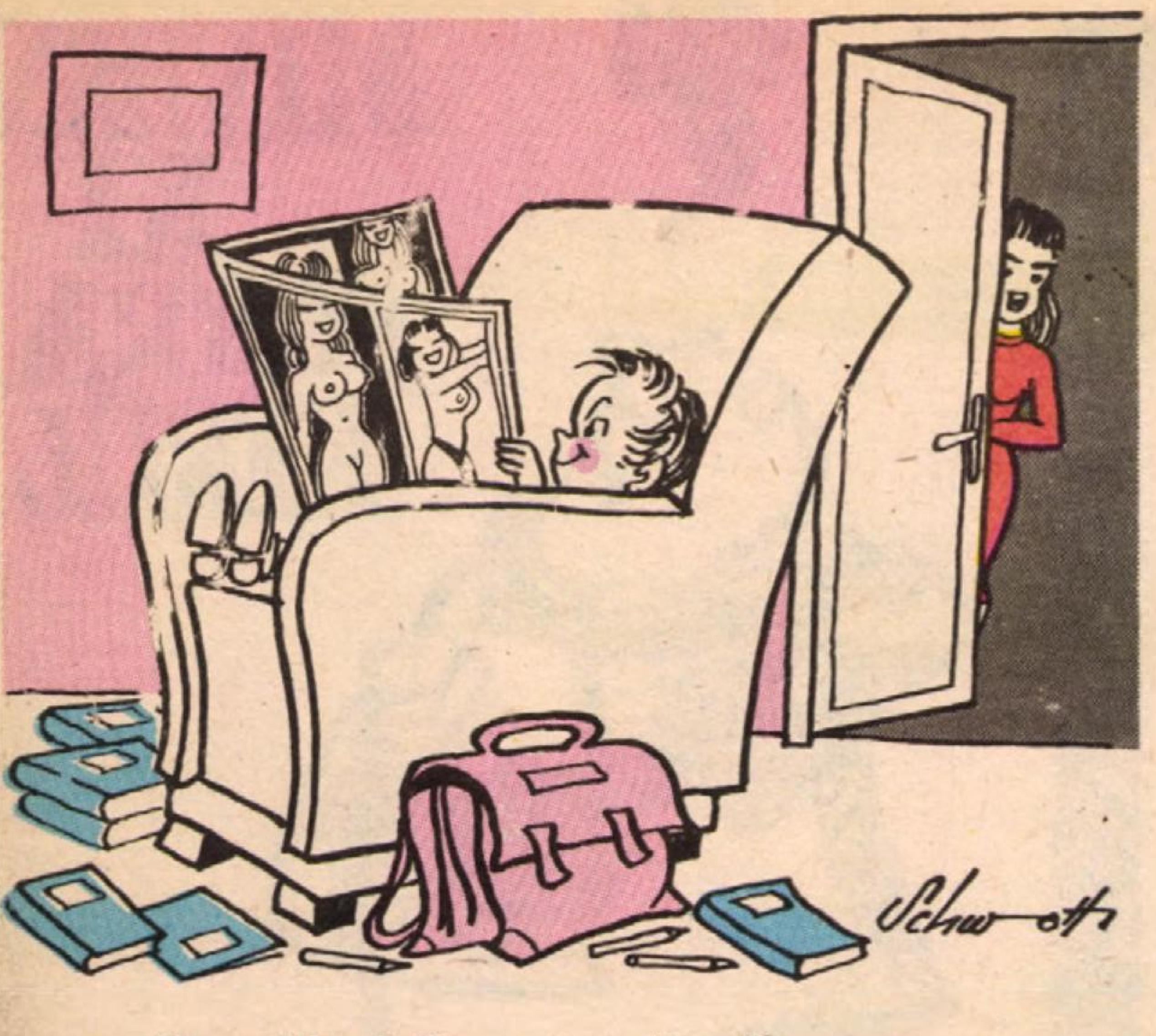

VÁRNAI, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, DALLOS, LEHOCZKI, FÜLÖP

– Hogy állsz kisfiam a tanulással?
– Már a biológiánál tartok!

TRIBÜN

Modern játékos — dicséri az edző a csapat középcsatárát. — Mielőtt kimegy a pályára, vegytintával mindig ráírja a trikója hátára a vércsoportját.

Diego Maradonát a délamerikai futball új ifjú szupersztárját valósággal mennybe menesztik az argentin lapok. Legutóbb már azt írták róla, hogy ő az „új Pelé". Brazíliában, Pelé szülőföldjén persze nem boldogok ettől, sőt, igyekeznek finoman visszadobni a labdát.

— A százlábút — írja a legnagyobb riói sportlap —, nem azért nevezik százlábúnak, mert száz lába van. Hanem azért, mert a legtöbb ember nem tud tizennégynél tovább számolni.

Ön szerint — fordul a riporter a nagy profiklub menedzsere felé —, mi a baj az angol futballal?

— Szívesen kifejtem a nézeteimet — hangzik a válasz —, ha fizet ezer fontot.

— Köszönöm — bólint a riporter —, ennyi nekem elég. Most már tudom, mi a baj az angol futballal.

John Lindsay, a kitűnő sportújságíró mondta:

— A kiesés ellen küzdő csapatok körében a labdarúgás a kannibalizmus egyik változata.

Raf Vallone, a remek olasz filmszínész véleménye:

— A lelátó az egyetlen hely, ahol a legrekedtebb ember is torkaszakadtából ordítozhat — anélkül, hogy pop-énekesnek néznék...

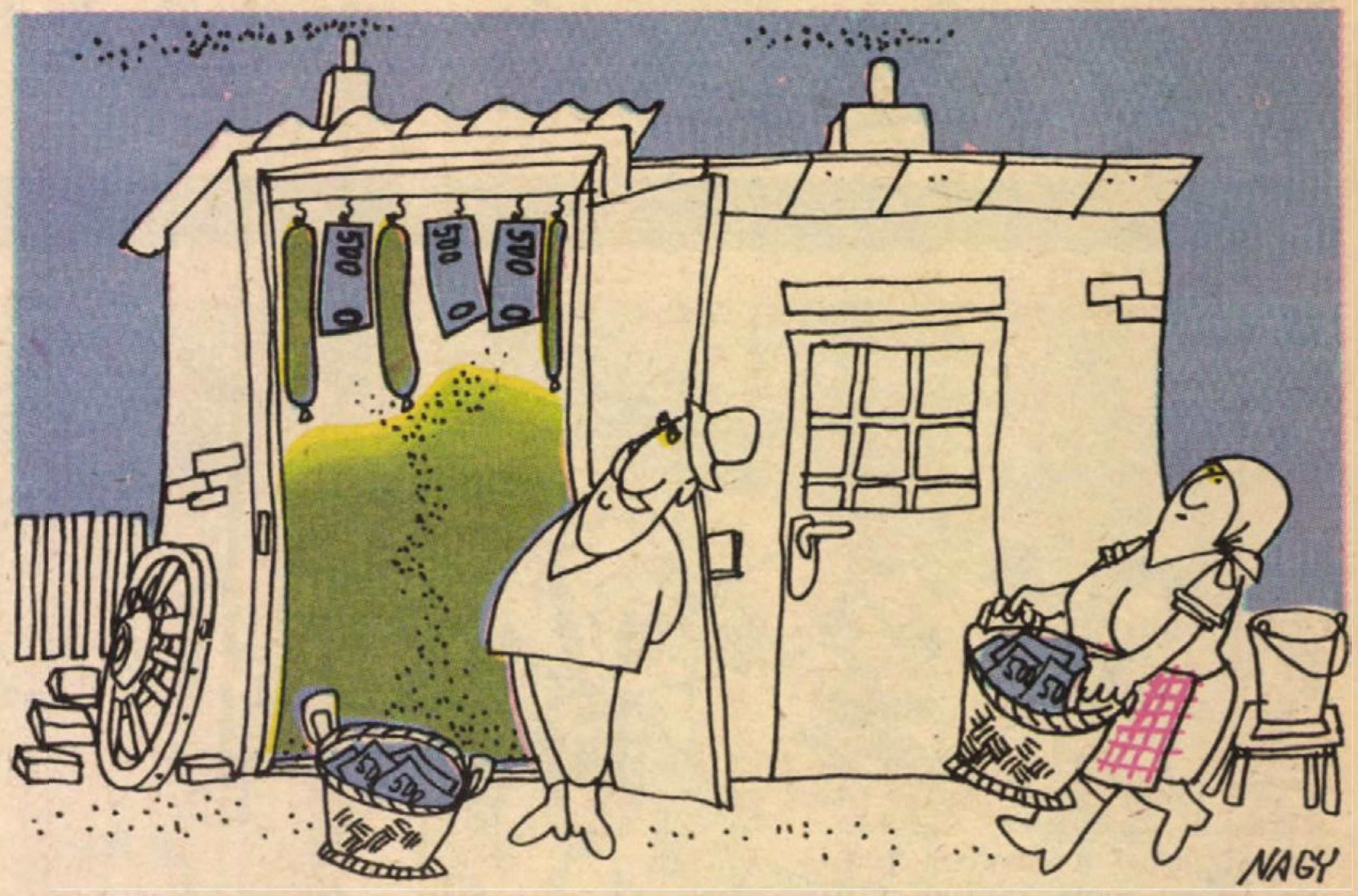
(p. p.)

HŰSÉG

– Ferikém, ha igaz, hogy Balmazújvárosra költözik, én is megyek maga után...

TARTÓSITÁS

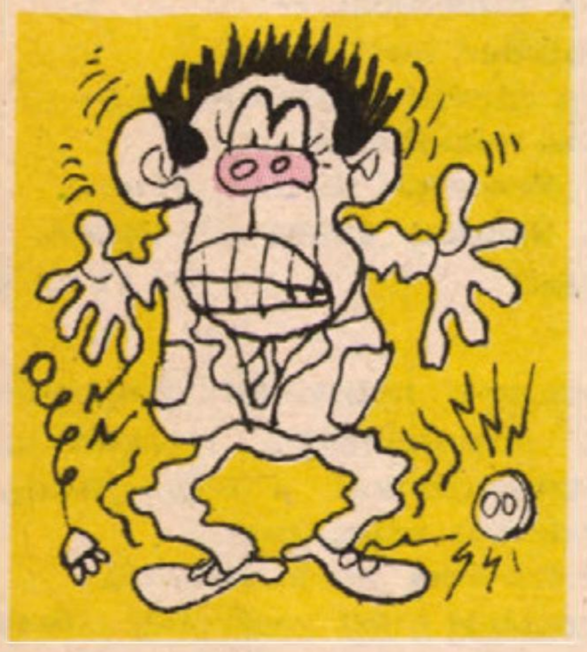

AZ OLVASÓ OLDALA

ÜTÉSEK ÉS KONNEKTOROK

Súlyos testi sértés kilátásba helyezésének alapos gyanújával feljelentést teszek magyar Tervezők, Gyártók és Szabványosítók ellen. Indokaim és a tényállás a következők. Lakásomban található — ha jól számoltam — tizenhat darab villamos csatla-

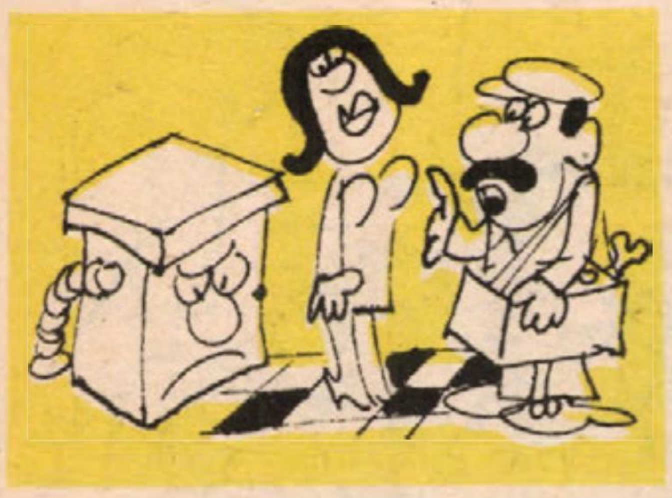
kozó aljzat. Közismert nevén konnektor. Bosszúságomra ezek közül csupán egyetlen használható természetes módon. A „természetesen" azt értem, hogy amilyen dugó a kezembe kerül, azt csatlakoztathatom. Vagy ahogy hétköznapiasan mondjuk, bedughatom. Az egyetlen aljzatba. A többi ugyanis biztonságos! Annyira biztonságos, hogy az üzletekben kapható lámpák, aztán a televízióm, a hosszabbító kábelem, és még néhány elektromos készülék, tartozék nem működtethető anélkül, hogy ne bütykölnénk meg a villásdugót. Használat előtt meg kell faragni, körbe kell reszelni. Így nagy nehezen beerőltethető az áramütés ellen tervezett konnektorba. Viszont áramütéssel szemben mégsem véd, hiszen a dugót nem úgy tervezték. Van olyan dugó is, amelyet nem lehet megfaragni, olyan kemény anyagból csinálták. Az ilyet az ember szétszedi, és a két csupasz drótot nyomja be az aljzatba. Ha közben nem éri megrázkódtatás — az áramtól —, szerencséje van. Engem eddig nem ért ilyen megrázkódtatás. Remélem, a szomszédaimat sem. Féltem viszont több ezer kiskorú gyermek testi épségét. Lehet hogy százezret kellett volna írnom. Ehhez képest tényleg apróság, szinte bagatell az az elfogultság, a többlet kiadás, amelyre kényszerítenek. Hiszen hiába veszünk a pénzünkért drága, vagy még drágább elektromos készülékeket. Azokat részben szét kell szednünk — mármint a villásdugóikat —, és ha kapható, venni kell helyette másikat. Olyan dugót, amelyik az aljzat ínyére való, amelyik passzol bele.

A villásdugót bizonnyal mások tervezik, mint a dugaszoló aljzatot. Ezért nem illik (illik nem illik, nem viselkedik másképpen!) mindig és mindenütt a kettő egymásba. Aztán a lakásokat is különböző vállalatok tervezik. Ezért ők azt terveznek a falba aljzatnak, ami van. Ez van, ezt kell tervezni?! Nem hiszem. A legfőbb követelmény: az ütésmentes aljzat. Fő a biztonság. Ha van megfelelő dugó. A lakástervezők optimizmusa indokolt. Valamikor biztos, hogy minden dugó biztos lesz. De, vajon megérjük-e mi, kiszolgáltatott és dühöngő fogyasztók? Hiszen előbb vagy utóbb, de valami megüt bennünket. Ha az áram nem — a guta biztosan.

Bráz János

HASZNÁLHATATLAN SZUPER

A Hajdú Szuper Automata mosógépemet 1977-ben vásároltam, 9200 forintért. Nem volt szerencsénk vele, már kezdetben is sok apró hibája volt, de akkor még garanciális javítás illette meg. Aztán

az is lejárt, utána sok pénzt költöttünk a javítására —, mígnem kilyukadt a gép üstje. Igaz: arra külön 3 éves garancia van. Jöttek is a Hajdúsági Iparművek szerelői, jegyzőkönyvet vettek fel, elismerték a hibát, ígérték, hogy rövidesen megjavítják a gépet, aztán soha többé nem láttam őket. Telefonérdeklődésemre minden alkalommal azt közölték, hogy a jugoszláv partner-vállalatuk nem szállít üstöt, ezért nem tudják kicserélni az én szupersztárom kilyukadt üstjét. Telnek, múlnak a hónapok, az évek, és drága automata mosógépemet változatlanul nem tudom használni, cseregépet sem ad a Hajdúsági Iparművek (mondván, hogy az nincs benne a szerződésben — valóban nincs benne, de az sincs benne, hogy a hiányzó alkatrészt képtelenek pótolni!). Csakugyan reménytelen patthelyzetben vagyunk — 9200 forintért, meg amennyit még ráköltöttem a gépre?!

Nagy J. Krisztina
Bp. Újvidéki köz 11.
1145

KAZÁNFEJ-KÁLVÁRIA

ÉTI—15 típusú kazán fűti családi házamat: égőfeje öntvényhibás volt és kilyukadt, ezért a kazán átlagosan kéthavonként elkormolódik, ilyenkor fűtésünk leáll, míg javítják. A Tigáz javította, többször is, ám cserealkatrészt adni nem tudott. Tanácsolták: forduljanak a gyártó vállalathoz. Különösenek tartottam ugyan, hogy a megrendelő maga szerezzen be alkatrészt, de írtam a Békés megyei Vegyesipari Vállalat gyomai gyáregységének. Udvariasan válaszoltak: az ÉTI gázkazánok főderabjainak forgalmazásával a VASÉRT gázkészülék osztálya (Bp. Üllői út) foglalkozik. Nekik is írtam, hamarosan válaszoltak: megrendelésemet előjegyezték. Azután értesítettek: keressem meg őket 1 darab Fg. ÉTI—15. típ. gázégő átvétele és elszállítása ügyében. Jelentkeztem is náluk, azt gondolva: az égőfejet azonnal kifizetem és hazahozom. Naivitás! A gázkészülék osztályon közölték velem, inkább holnap jöjjek, mert a számlát ugyan ők adják, de befizetni a Mária utcában kell, ezután pedig Rákospalotán, a Sípos Dénes utcában vehetem át raktárukban az égőfejet. Tehát három út, egy vállalat három részlegéhez, egyetlen gázégő beszerzéséért! Nekem erre már nem volt időm, hazautaztam Nyíregyházára és egy ismerősömet kértem meg az ügy elintézésére: ő bejárta az említett három stációt, kocsiján, így is négy órájába került, amíg — szomorú slusszpoén! — Rákospalotán megtudta, hogy hiába a kifizetett számla, égőfej, sajnos, nincs raktáron!

Azaz még mindig nincs slussz! Ezután már „csak" azt kérték tőlem, a kifizetett számlát vigyem vissza a Mária utcába, ahol havonként sztornírozták, rendhek muszáj lenni. Égőfejnek nem ...?

Dr. Bodnár Lóránt
Nyíregyháza, Kodály Z. u. 41. — 4400

TÜCSÖK és BOGÁR

106/1980. (IK 4.) IM — Az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyógyító Intézet működéséről (ÜK 6. sz.)

Gyogyósoknak külön ajánljuk!
(A Szakszervezeti Értesítőben vette észre Kovács Miklós)

Sándor funkcionális vesediagnosztikáján nevelkedett. Balassa húgyszervi sebészeti megbetegedések iránti vonzalmát örökölte Kovács József, aki tanítványa volt és utóda lett a sebészeti klinikán. Ko-

Mert a nagy szerelmek nem gyógyíthatók ... A nagy vonzalmak viszont örökölhetők!
(A Magyar Nemzetből nyírta Darics Mária, szombathelyi olvasónk)

fejlesztésében. A vállalatok rendszeresen megbízzák az egyetemet exportot helyettesítő termékek, technológiák fejlesztésével is.

Jóságos ég, csak nem akarnak dollárt gyártani?
(A Népszabadságban észlelte Székely András)

tes gólt Reinaldo a 60. percben lőtte. Luisinho, a braziiok középhátvédje egy összecsapás során a lábát törte.

A szakemberek szerint a brazilok fél lábbal már a spanyolországi VB-döntő 24-es mezőnyében érezhetik magukat, hiszen Bolívia és

Világos: féllel a döntőben, féllel a gipszben.
(A Népsportból nyírta Fazekas István, kiskunfélegyházi olvasónk)

kezéshez telket.

A rozsályi nagyközségi közös tanács közigazgatási területén a lakosság által végzett társadalmi munka értéke 1980-ban meghaladta a 200 forintot.

Sérv egy szál se!
(A Kelet-Magyarország című lapból ollózta Czipa Boglárka, nyírbátori olvasónk)

RÍMHÍREK

KISKUTYA, NAGY SIKER

Axel kutyám jégen csúszkál,
Majd cukrot kér, neki az kell,
Ha meghízik, nagy siker lesz,
Könnyen lehet dupla Axel.

VASÁRNAPI VENDÉGLÁTÁS

Vasárnap a vendéglőben
Kedvezményes áron eszem,
Felbuzdulva a hálapénzt
Saját pénztárcámba teszem.

DISZNÓ ÁLOM

Álmában felsírt egy koca,
Áthallatszott az ól falán,
Mi zavarhatta az álmát?
Böllérrel álmodott talán.

Hidvéghy Ferenc

RADARPISZTOLY

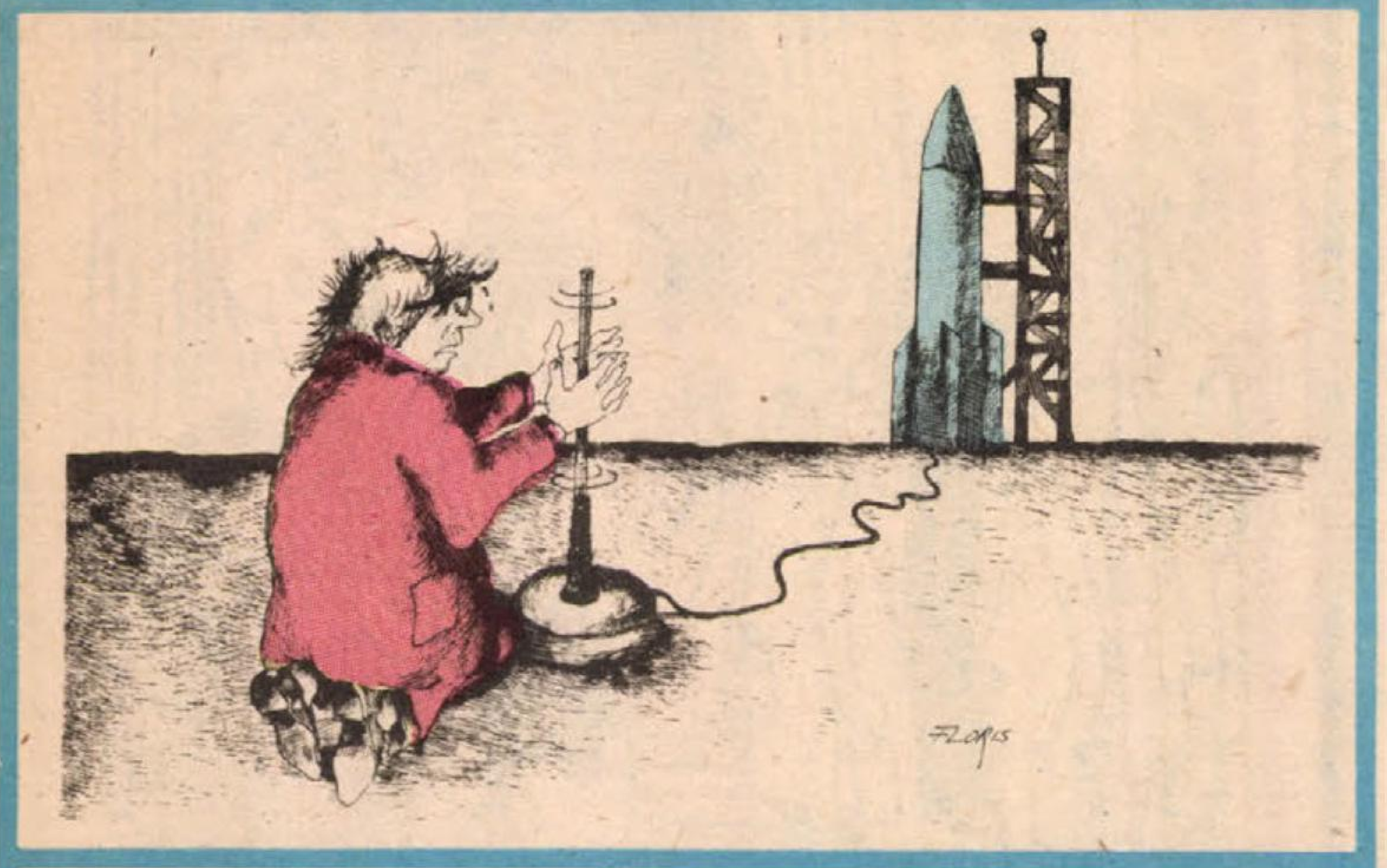

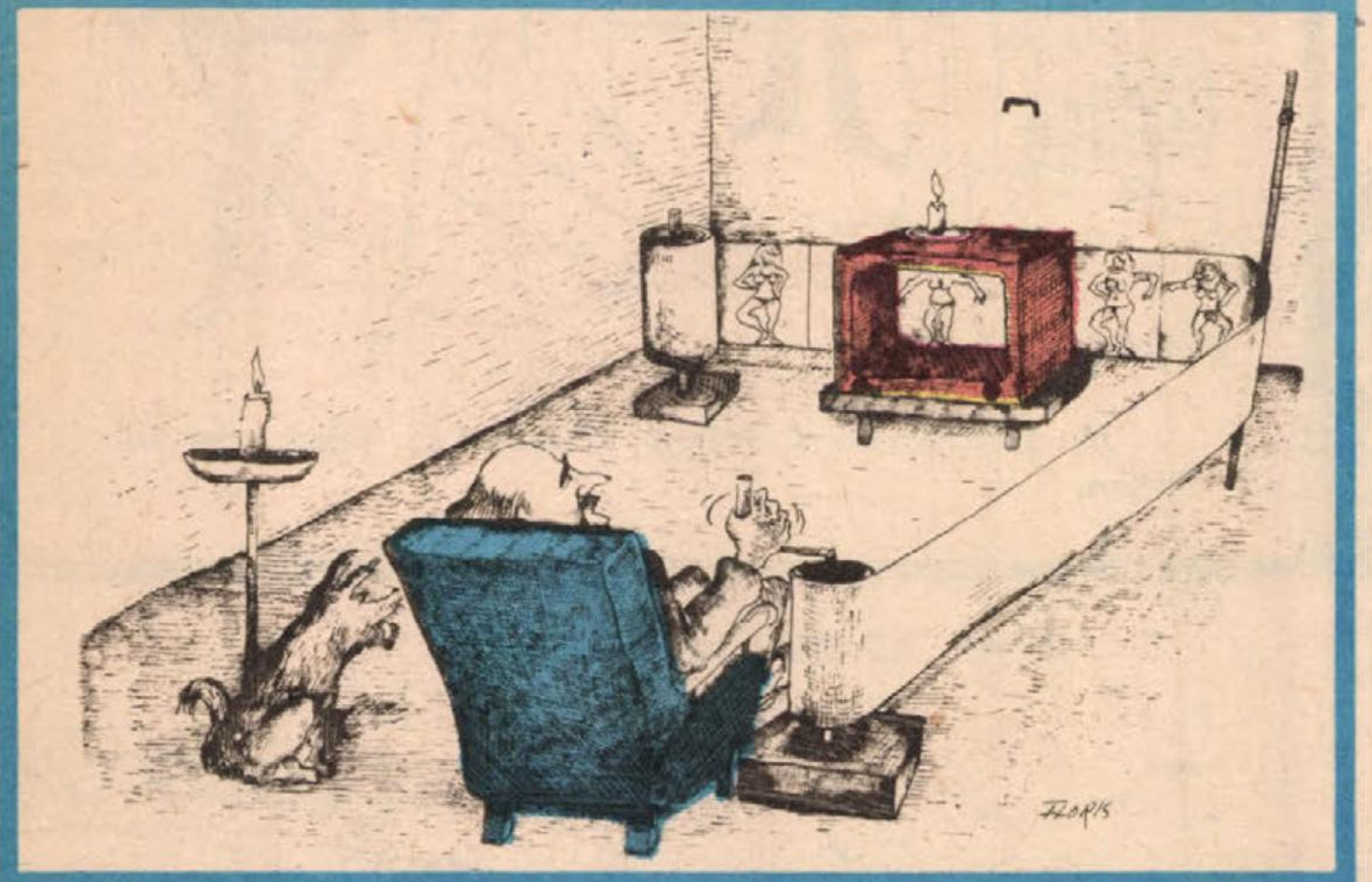
ÁTADÁS UTÁN

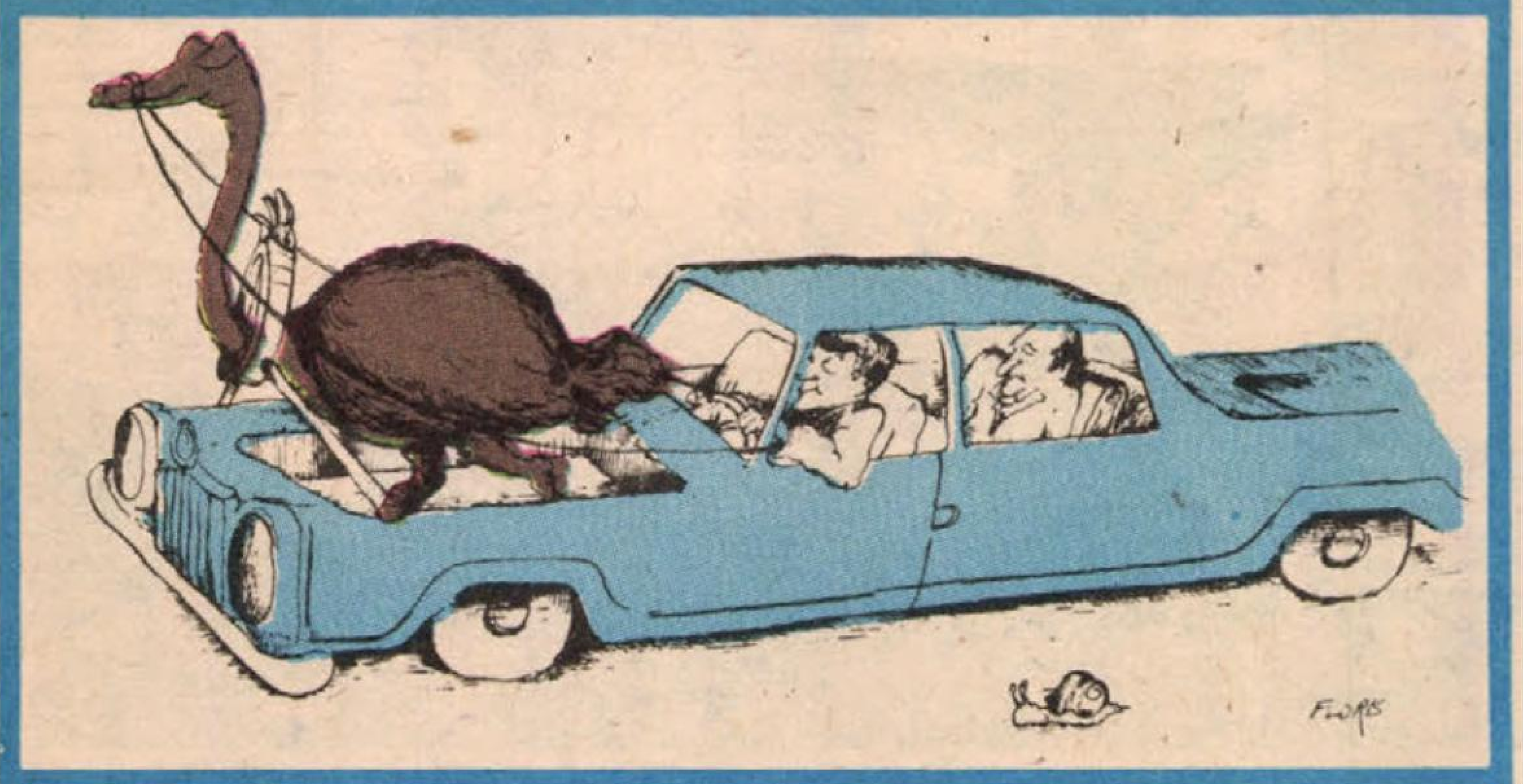

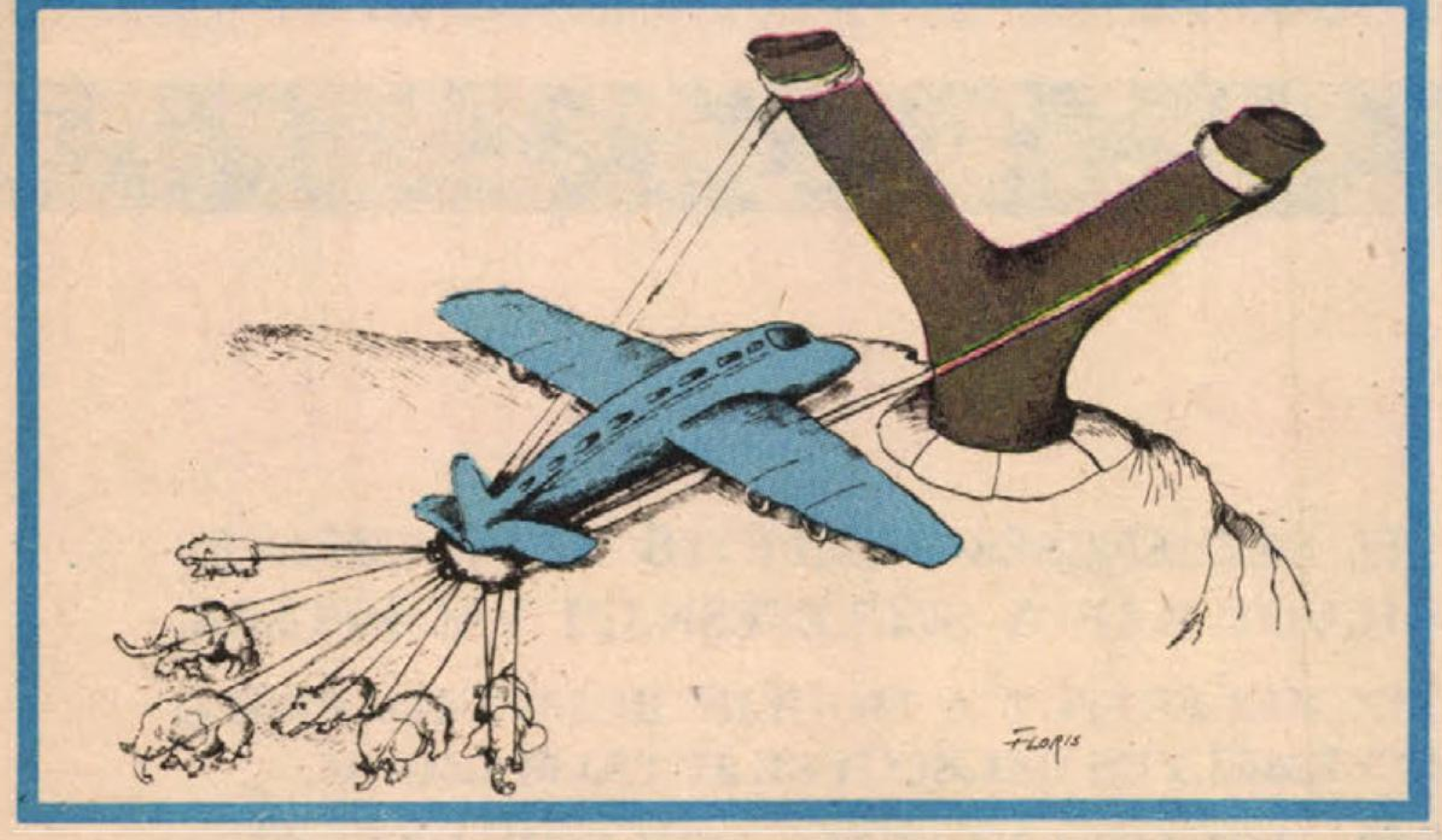
IMPORT HUMOR

ENERGIAVÁLSÁG
Andreas Floris (Nürnberg) rajzai

Türelem rózsát terem

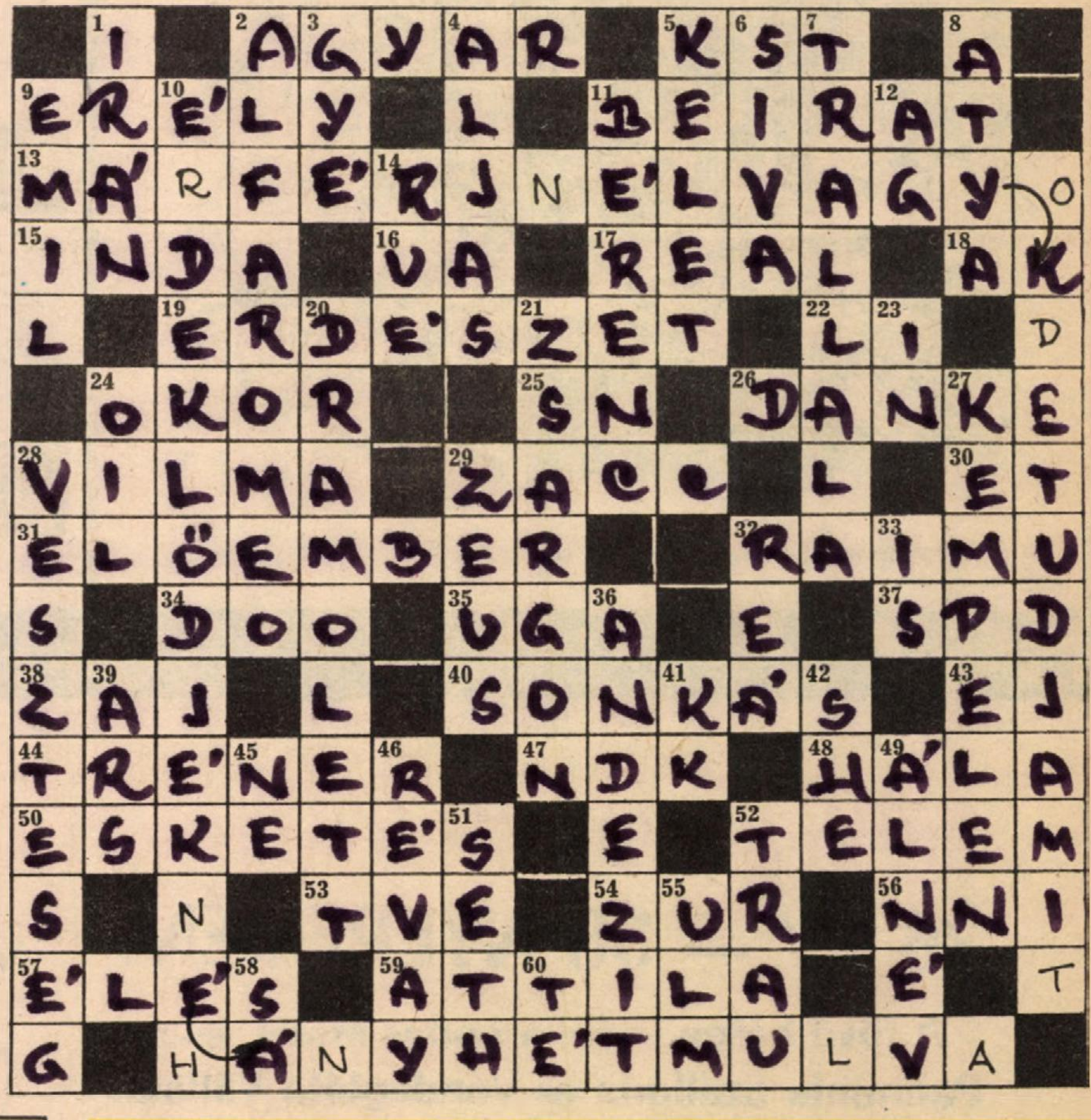
Kapornainak annyira megtetszik egy fiatal lány, hogy illemtudóan megszólítja és házassági ajánlatot tesz neki. Ezt a választ kapja: Vízszintes 13. — függőleges 10. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 30-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

2. Elefánt dísze
5. Vállalati takarékpénztár
9. Határozottság, szigorúság
11. Gyereket vétet fel az iskolába
15. Egyes lágy szárú növények hajtása
16. U. A.
17. Régi spanyol ezüstpénz
18. A. K.
19. A fákkal foglalkozó termelési ág
22. A lítium vegyjele
24. A Nyugatrómai Birodalom bukásával számítjuk a végét
25. Az ón vegyjele
26. Köszönöm — németül
28. Hollandia királynője volt 1890-től 1948-ig
29. Jóslásra alkalmas kávéüledék
30. Latin „és"
31. Így nevezi a tudomány jégkorszakbeli ősünket
32. Nagy francia filmszínész volt
34. D. O. O.
35. H-val: „leánytestvére"
37. Nyugatnémet párt
38. Nem kellemes a fülnek
40. Szendvics jelzője lehet
43. Fejcsóváláshoz illő indulatszó
44. Ő felelős a csapat vereségéért
47. Szocialista állam betűjele
48. Tiszteletre méltó érzés
50. Az anyakönyvvezető feladata
52. Egy ... Debrecenben (Petőfi)
53. Torna- és Vívó Egyesület
54. S-sel: a tövis
56. Vissza: a Duna mellékfolyója
57. Oxigén kell hozzá
59. A népvándorlás korának leghatalmasabb barbár uralkodója

FÜGGŐLEGES

1. Azelőtt: Perzsia
2. Híres-neves autómárka
3. Mássalhangzó fonetikusan
4. Hitvány, aláváló
5. Égtáj
6. Hindu isten
7. Dalszöveget pótló szó
8. Családfő
9. Zola keresztneve
11. Pénzért mindenre vállalkozó alak
12. Az ezüst jele
14. Kiélt öregúr
20. Kis terjedelmű színmű
21. Városi, többnyire idegen eredetű csoportnyelv
23. Izmot rögzít
24. Olaj — idegen nyelven
27. Az első sakkozógép magyar szerkesztője
28. Anyagi kár
29. Görög főisten
32. Igekötő
33. Kötőszó
36. Vulkáni kőzet
39. ... poetica
41. Azonos betűk
42. Nőnemű „ő" az angol nyelvben
45. Tiltószó
46. A magyar irodalom fejlesztése terén érdemeket szerzett család neve
49. Az használja, aki kilétét titkolja
51. Egyiptomi isten
52. Várában IV. Béla talált menedéket (ma: Trogir)
55. Nyugatnémet város
58. S. Á.
60. T.

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-13 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

ANYAI SZÍV

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Ne menj közel a jegesmedvéhez, mert amúgyis náthás vagy.

200—200 forintot nyert:

Solymosi Klára, Veszprém, Gagarin u. 9/A. 8200

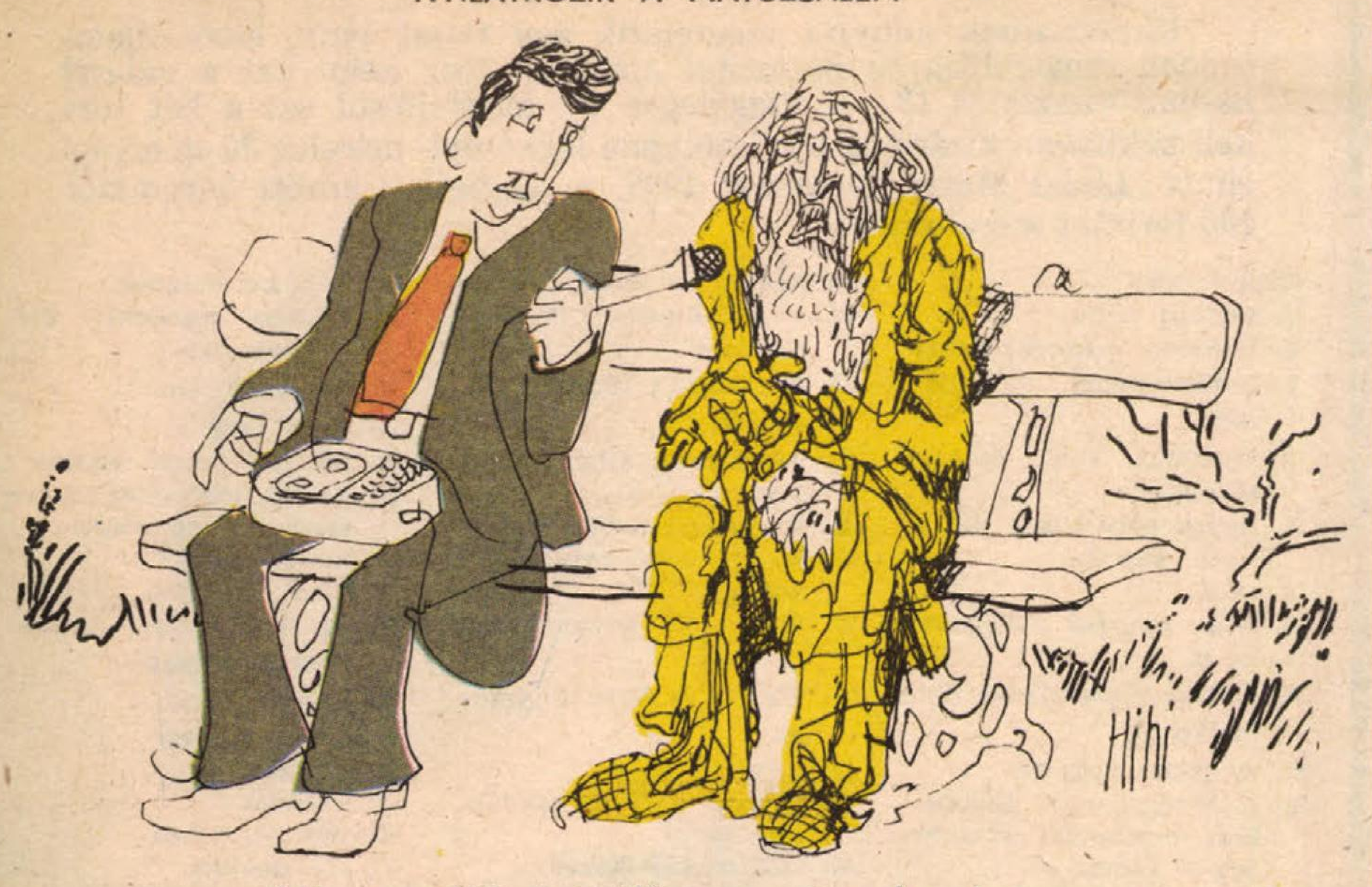
Kiss Attila, Ságvár, Petőfi S. u. 6. 8654

Szabó János, Bp., Mária u. 5. 1085

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

NYILATKOZIK A MATUZSÁLEM

– Soha semmiféle határidőt nem vettem komolyan...

– Ne búsuljatok. A férjem külkeres és sokat van külföldön.

– Ezen a grundon is építkeznek és aztán csodálkoznak, hogy válságban a foci!

INDUL AZ IDEGENFORGALOM

– Elnök elvtárs! Valami maszek van itt, hogy kibérelné nyárra a pusztát.

MEGHÍVÁS EGY SZÜLETÉSNAPI VACSORÁRA

36 ÉV – 36 NYEREMÉNY

A jövő héten indul a Ludas Matyi és a Pannónia Szálloda és Vendéglátó Vállalat négyfordulós nagy rejtvénypályázata

KEDVES OLVASÓNK!

Van már Önnek programja május 20-án estére? Nem volna kedve egy jó ízű libavacsorát elfogyasztani az EMKE Kalocsa éttermében, a Ludas Matyi néhány munkatársának a társaságában?

Hogyan lehet meghívót kapni? Egy kis fejtörés kell hozzá – és némi szerencse. Önnek négy héten keresztül ki kell töltenie a Ludasban megjelenő totószelvényt, s azt április 30-ig beküldeni a szerkesztőség címére. A telitalálatot elérő pályázók között értékes nyereményeket sorsolunk ki. És mivel május 20-án lesz 36 éves a Ludas Matyi, a nyeremények száma is 36.

TÍZ SZERENCSÉS MEGFEJTŐ KÉTSZEMÉLYES MEGHÍVÓT KAP A SZÜLETÉSNAPI VACSORÁRA.

TÍZ MEGFEJTŐT A MOULIN ROUGE-BA SZÓLÓ KÉTSZEMÉLYES BELÉPŐVEL JUTALMAZUNK.

TÍZ TOVÁBBI NYERTES EGY-EGY PANNÓNIA AJÁNDÉKCSOMAGOT KAP.

De ez még csak harminc. A hat fődíjat a születésnapi vacsorán sorsoljuk ki, az oda meghívott tíz megfejtő között. Hat szerencsés pályázó tehát duplán nyer! Fődíjak:

NÉGY DARAB KÉTSZEMÉLYES HÉTVÉGI BEUTALÓ TELJES-ELLÁTÁSSAL A PANNÓNIA VÁLLALAT SILVANUS, GEMENC, ÁRPÁD, ILLETVE NIMRÓD SZÁLLODÁJÁBA.

KÉT PANNÓNIA DÍSZTORTA.

A pályázat első fordulóját és a részletes feltételeket következő számunkban közöljük.